

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே காணம்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீயர் திருவடிசை சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்காசாரியர் இயற்றிய உரையுடன் கூடிய

உபதேசரத்தினமாலே

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யியப் பிரபந்தங்களுள் இது முதலது. மற்றவை திருவாய்மொழி அத்தந்தாநியும் ஆர்த்திப் பிரபந்தமும். சுமது ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்திற்குப் பாதானப் பரவர்த்தகர்களான ஆழ்வார்கள் அவதரித்த மாதங்கள் கசுநத் திசங்கள் விதவங்கள், அவ்வாழ்வார்களருளிய திவ்யப்பிரபந்தங்களுக்கு வியாக்கியானம் முதலியவற்றை அருளிச்செய்த ஆசாரியர்களின் பெருமைகள், அப்படியப்பட்ட ஆசாரியர்களுள் தலைவரான பிள்ளை வேகாசாரியரின் பெருமை, அவர் பணித்த சதஸம்பங்களுள் தலைவான ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தின் பெருமை, அந்த திவ்ய காந்தாரத்தின் ஸாரார்த்த விசேஷம் ஆகிய இவையியங்கள் இப்பிரபந்தத்தில் மிக அழகிய கட்டையில் அருளிச்செய்யப்படுகின்றன.

ஆழ்வார்களின் திருவவதாரக்கிராமம் "பொய்கையார் பூதந்தார் பேலார் புகழ்முழிகை வையனருள்மாறன் சேரலர்கோன் துய்யப்பட்ட காத னன்புதான் துனி கற்பணன் கண்கலியன் கதிவர் கோற்றத் தடைவாய்க்கு" என்ற பாசரத்தினால் இதில் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலே அவ்வாழ்வார்களின் அவதார காலகளை அருளிச்செய்து வருமிடத்து முதலாழ்வார்களின் முயருடைய அவதார காலகளைக் கூறிவிட்டு அடுத்தபடியாவது திருமுழிகையாழ்வாரின் அவதார காலக் கூறவேண்டியிருக்க அதனருமால், திருமண்கையாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமுழிகையாழ்வார் குலசேகராழ்வார் கம்பாழ்வார் பெரியாழ்வார் என்று இவையே ஒரு க்ரமம் கையத்து அவதாரகாலகன் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; இவையே எந்த க்ரமத் தில் சேர்க்கதென்று பலரும் கிமர்சிப்பார்கள். கேண்மின. முதலாழ்வார்களின் அவதார காலகளை முதலிலே கூறிவிட்டு உடனே மாதங்களினடையே அருளிச்செய்து வருகிறார். அதாவது—முதலாழ்வார்கள் அவதரித்தது ஐப்பசிமாதம். அதற்கடுத்தமாதம் வாரத்திகை பாதலால் அத்திங்களில் அவதரித்த இரண்டி ஆழ்வார்களைப்பற்றிப் பேசினார். அதற்கு அடுத்தமாதம் மார்ச்சுபாதலால் அதில் அவதரித்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரசப்பற்றி உடனே பேசினார். அதற்கு அடுத்தது கைமாதம். அதிலவதரித்த திருமுழிகையாழ்வாரசப் பேசுவது ப்ராப்தமாவிறது, இவையே மாதக்ரமமாக கையத்து அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டு கொள்வது.

இத்திவ்யியப்பிரபந்தத்தின் அமைப்பிசைமுறு கிசாத்றது. அமுதெசமுருகின்ற தமிழினில் கிளவிய சிர்மை சொல்புகில் வாயமுதம் பசுக்கும்.

தனியன்

முன்னந்திவாய் மொழிப்பிள்ளை தாமுபதேசித்த கேள்
தன்னின்படினயத் தணவாதசொல் மணவாளமுனி
தன்னண்டன்செய் உபதேசரத்தினமாலேதன்னைத்
தன்னெஞ்சு தன்னில் தரிப்பவா தாள்கள் சரணமக்கே.

முன்னம்	முதலாவதில்	உபதேசரத்தின் மானம்	உபதேசரத்தின் மானம்
திருவாய் மொழிப்பிள்ளை தாம் உபதேசித்த கேள் தன்னின் படியை தணவாத சொல்	(கண்காசாரியரான) திரு வாய் மொழிப்பிள்ளை உபதேசித்தருளின க்ர மத்தை அதிகாரியா மல் அதுவாதத்திதே பேசு மவரான	உபதேசரத்தின் மானம் தன்னின் தம் கெஞ்சு தன்னின் தரிப்பவர்	{ உபதேசரத்தின் மானம் மொண்டித திவ்யியப் பிரபந்தத்தை தங்கள் நுகுதயத்திலே (கண்டபாட்டு செய்து) தரிக்கின்றவர்க ளுடைய திருவடிசை கமக்குத் தஞ்சம்.
மணவாளமுனி தன் அன்புடன் செய்	மணவாளமாமுனிகள் தம்முடைய பரமசிவரூப யிசைச் செய்தருளின	தன்னின் கமக்கு சரண	

தனியன் உரை முற்றிற்று.

ஆழ்வாரொம்பெருமானார் ஐயர் திருவழிகளை காணாம்.
விசநலாக் சிகாமனியான மணவாள மாமுனிகள் அருளிச்செய்த

உபதேசரத்தினமலை.

தமக்குக் கிடைத்த உபதேச வழியின்படியே வெண்பானிலமைத்துப்
பேசுவதாகக் கூறுதல்.

எக்தை திருவாய் மொழிப்பிள்ளை யின்னருளால் *
வந்த உபதேச மார்க்கத்தைச்—சிக்தை செய்து *
பின்னவருங் கற்க உபதேசமாய்ப் பேசுகின்றேன் *
மன்னியசீர் வெண்பாவில் வைத்து.

(க)

எக்தை	எமக்கு முதியாரான	பின்னவரும் கற்க	பின்புள்ளாரும் கற்கு
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	திருவாய் மொழிப்பிள்ளை வென்றிற் திருமலை யாழ்வாருடைய	மன்னிய சீர் வெண்பா வில் வைத்து	மாதா பொருத்தமான சீர்களை உமடைய வெண்பா வென்றிற் யாப்பிலே அமைத்து
இன் அருளால் வந்த	பாமகிருஷ்ணயினால் கிடைத்த	உபதேசம் ஆய் பேசுகின் றேன்	(உள்ளத்திற்கும் உகைத் திற்கும்) உபதேச ரூப மாகப் பேசுகின்றேன்.
உபதேசம் மார்க்கத்தை சிக்தை செய்து	உபதேச வழியை அது வக்தித்து		

“மன்னிய சீர்” என்பதை வெண்பாவிற்கு விசேஷணமாகக் காமல் “மன்னிய சீர்களைப்
பேசுகின்றேன்”— ஆழ்வாராசாரியர்களின் திருக்குணங்களைப் பேசுகின்றேன் என்றுரைப்
பாருமுளர்.

(க)

இப்பிரபந்தத்தை விவேகிகள் உகப்பதே போதுமென்றல்.

கற்றோர்கள் தாமுடையர் கல்விதன்னிலாசையுள்ளோர் *
பெற்றோமெனவுகந்து பின்புகற்பர். *—மற்றோர்கள்
மாச்சரியத்தாலிகழில் வந்ததென்னெஞ்சே! * இகழ்கை
ஆச்சரியமோதானவர்க்கு.

(உ)

கெஞ்சே	மனமே!	மாச்சரியத்தால்	மாந்நாயுத்தினால் [பகை பாசாட்டி]
கற்றோர்கள் தாம் உகப் பர்	கல்விபயிற் றவர்கள் (இப் பிரபந்தத்தைப் பெற்று) மகிழ்ச்சிடு வர்கள்;	இவழியில்	இதனை இகழ்த்தால்
‘கல்வி தனில் ஆகை உள் ளோர்	கல்வியில் விரும்பமுள்ள வர்கள்	வந்தது என்	அதனால் எமக்கு உள் டாரும் சேதமென்ன? (ஒன்றுமில்லை)
பெற்றோரும் என உகைத் து	‘இது லபிக்கப் பெற்றோ மே!’ என அகருணை க்து	அவர்க்கு	அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
பின்பு கற்பர்	பிறகு இதை அப்படியிப் பள்ள;	இகழ்கை	கல்வி விசுவயன்னை இகழ் வதென்பது
மற்றோர்கள்	(சீஞ்சு கொன்ன இரண்டு வருப்பிதற்கு சோத) மற்றையோர்கள்	ஆச்சரியமோ தான்	வியப்போ? [அவர்க்கு இது இயல்பேயன் னே.]

“ஆக்சரியமே-தானவர்க்கு” என்று பிரித்து தானவர்க்கு-ஆனார்பாக்குகிதளுக்கு என்று பொருளுரைப்பாருமுளர்; ஆயினும் மணவாளமாமுனிகள் இவ்வனம் விவாதித்து அருளிச் செய்வவரல்லர் என்பர் பெரியோர். (உ)

ஆழ்வாராசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுதல்.

“ஆழ்வார்களவாழி அருளிச்செயல்வாழி”
தாழ்வானுரில்லுரவர்தாம்வாழி — ஏழ்பாரும்
உய்ய அவர்களுரைத்தவைகள்தாம்வாழி
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்க்கு. (க)

ஆழ்வார்கள் வாழி	{ பொய்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள் வாழ்க்கிடுக; அவர்களுளிய இவ்வி யப் பிரபந்தங்கள் வாழ்க் கிடுக;	எத் பாரும் உய்ய அவர்கள் உரைத்தவைகள் தாம்	{ பூண்டலம் முழுவதும் உறுதிவிக்குமாத அவ்வாசிரியர்கள் அருளிச் செய்த ஸ்ரீ ஸூக்திகளும்
அருளிச்செயல் வாழி			
தாழ்வு ஆதம் இவ் குரவர் தாம் வாழி	{ தாழ் வொன்றயில்வாத [விசத் நிறத்த] ஏம் பெருமானார் முதலான ஆசாரியர்கள் வாழ்க;	செய்ய மறை தன் னுடனே சேர்க்கு வாழி	{ விவக்ஷணமான வேதங்க ளோடு கூட வாழுக.

“செய்யமறை தன்னுடனே சேர்க்கு” என்றது வேதங்களும் வாழவேணுமென்று அவற்றுக்குமாக மங்களாகாஸனம் செய்தபடி ஆழ்வாராசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கெல்லாம் வேதமே முடிமானது பற்றி அவற்றுக்கும் மங்களாகாஸனம் ப்ராப்தம். “செய்யமறை தன் னுடனே சேர்க்கு அவர்களுரைத்தவைகள்” என்று அகலாபித்து “வேதங்களுக்குச்சேர ஆசாரி யர்கள் அருளிச்செய்தவை” என்று பொருளுரைப்பாருமுளர். (க)

ஆழ்வார்களின் அவதாரக்ரமம் கூறுதல்.

பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் * புகழ்மழிமிசை
அய்யன் அருள்மாறன் சேரலர்கோன் *—துய்யப்பட்ட
நாதன் அன்பர்தாள்துளி நற்பாணன் கன்கலியன் *
நதிவந்தோற்றத்தடைவாமிங்கு. (ச)

பொய்கையார்	{ பொய்கையாழ்வார் முதல் வார்,	அன்பர்தாள்துளி	{ தொண்டராடிப்பொடி ஆழ்வார் எட்டவணர், பர்மராத்தவிகாண திருப் பாணந்துவார் ஒன்பதா மவார்,
பூதத்தார்	{ பூதத்தாழ்வார் இரண்டா மவார்	நல் பாணன்	
பேயார்	{ பேயாழ்வார் மூன்றுமவர், சித்திவாயத்த திருமழி சைப்பிரான் நான்கா மவார்,	தன் கலியன்	{ விவக்ஷணரான திருவக் கையாழ்வார் பத்தா மவார்,
புகழ் மழிமிசை ஐயன்			
அருள் மாறன்	{ அருள் மிகுந்த கம்மாழ் வார் ஐந்தாமவர்,	நத	{ இந்த வரியசக்கிரம மானது
சேரலர்கோன்	{ குகசேசரப்பெருமான் குருமவர்,	இங்கு இவர் தோற்றத்து அடைவு ஆம்	{ இவையுள்கில் இவ்வாழ்வார்களின் அவ தாசகிரமமாகும்.
துய்ய பட்டநாதன்	{ பரிசுத்தரான பெரியாழ் வார் ஏழாமவர்,		

இக்காலத்தவர்கள் சிலர் ஆசாயிச்சி செய்வதாகப்புகூற்று தவறுதலான சில நிரூபணக்களைக் காட்டி இந்த அடைவின் மாறுபடுத்தி, பின்னே புள்ளவர்களை முன்னே தள்ளி முன்னேயுள்

எவர்களைப் பின்னே விழுந்து மணம்போனவரான அலந்தாக்ரமங்களைக் கல்பிக்கின்றனர் ; அதனால் துன்புறுக்கின் செஞ்சு கலங்காரமக்காகப் * பெரியலோத மணவாளமாமுனிகள் இங் களை அடைவுதன்னை அமைத்தருளினாராயிற்று. (ச)

ஆழ்வார்களவதரித்த மாத நகைத்திரங்களைக் கூறுவோமெனல்.

அந்தமிழால்நற்கலைகள் ஆய்ந்துரைத்த வாழ்வார்கள் *
இத்தவுலிலிகுளரீங்க *—வந்துதித்த
மாதங்கல்யாசுகள்தமை மண்ணுலகோர்தாமறிய *
*எதென்று சொல்லுவோம்யாம். (இ)

அம் தமிழால்	{ அழகிய தமிழ்ப்பாணவழி	வந்து உதித்த	வந்து அவதரிக்கப்பெற்ற
கல் கலைகள்	{ தவையிப்பிரபந்தங்களை	மாதங்கல்யாசுகள் தமை	{ மாலங்களை யும் நகைத்
ஆய்ந்து உரைத்த ஆழ்வார்கள்	{ தராய்த்தருளிச் செய்த (மெத்தைய) ஆழ்வார்கள்	மண் உலகோர் தாம்	{ திரங்களை யும்
இத்த உலகில் இருந்த	{ இவ்விருள் நகுமாலாவத் தில் அகலிருள் தெரிய வதற்காக	அறிய	{ இந்நிலவுலகத்தவர்கள்
		நது என்று	{ நிகர்காவதமாகத்
		யாம் சொல்லுவோம்	{ தெரிந்துகொள்ளும்
			{ பொருட்டு
			{ இன்னவைபெயர்ந்த
			{ இனி நாம் கூறுவோமாக.

இன்ன ஆழ்வார் இன்ன மாதத்தில் இன்ன நகைத்திரத்தில் அவதரித்தாரென்பது அக் காலத்தில் வழங்குவந்தாலும் பிற்காலத்தில் எக்காரணத்தாலும் பிறழ்வு விளைபாமைக்காக அவற்றைப் பரப்பிவிடக்கருங்கின்றோரென்க. பெரியவாக்கான் பின்னை யருளிச்செய்த முதல் திருவந்தாதி வியாக்கியானத் தொடக்கத்தில் “இந்த முதலாழ்வார்கள் இன்னகிடத்தில் அவதரித்தாரென்பது காலப்பழமைமாலே கிச்சயிற்ஃப் போகாது” என்று பொருள்பட ஒரு ஸ்ரீவைகுண்டி காண்கிறது. அங்கிடத்தில் அரும்பநயுரைகாரர்கள் இங்கு ஏதோ வாக்விப் பிறழ்வு உள்ளது என்று எழுதியுள்ளார்கள். பெரியவாக்கான் பின்னை அக்ஷணம் அருளிச் செய்தது உண்மையாயிருப்பின் பரம பரமாளிகாரான மணவாளமாமுனிகள் இவ்வுபதேச சத்தினாமாலில் “எண்ணருள் கிரப்பொய்கை முன்னோகிவ்வுலகில் தோன்றிய தூர் வண்மை மிகு கச்சி மல்லி மாமலி” என்று அறுதியிட்டாக அருளிச்செய்ய கேர்க்கிராது. பெரிய வாக்கான் பின்னை காலத்திற்கு முன்னமே அவதரித்து அநுலக்தானத்திலும் நிகழ்க்து வரும் திருவந்தாதித் தனியன்களிலும் “கச்சிகக் வந்துதித்த பொய்கைப்பிரான்” என்றும், “கடன் மல்லிப் பூநந்தார்” என்றும் உள்ளதற்கு மாறாகப் பெரியவாக்கான் பின்னை தாம் அருளிச் செய்யவும் ப்ரணந்தியிலினை, ஆரினும் வாக்விப் பிறழ்வு விளைந்திட்டது. இங்ஙனே பிறழ்வு கேரகாமக்காலவே மாமுனிகள் ஆழ்வார்களவதரித்த மால நகைத்த தவ்ய தேசங்களை இப் பிரபந்தத்தில் இட்டருள்கின்றோரென்றுணர்க. (இ)

முதலாழ்வார்களின் மாத நகைத்திரங்கள் கூறுதல்.

ஐப்பசியிலோணம் அலிட்டம் சதயமினை *
ஒப்பிலவான்களுலகத்தீர் ! *—எப்புவியும்
பேசுகழ்ப் பொய்கையாச் பூதத்தார்பெயாழ்வார் *
தேகடனே தோன்றுசிற்ப பகல். (உ)

உலகத்தீர்	{ உலகத்தீர்துள்ளவர் களை!	ஒப்பு இல லும் நாளால்	{ ஒப்பில் லாதவையான எட்டின் எவை வென் றாய்,
எம் புரிதும் பேசு புகழ்	{ உலகவென்றும் பேசுபுகழ் கின்ற புகழையுடைய	ஐப்பகியில் ஐனம் அலிட்	{ ஐப்பகியாதத்தில் திரு வெண்ணம் அலிட்டம்
கெய்வையார் பூத்தார்	{ பொய்கை புகழ் பெயர்த் வார் மூலமும்	டம் சதயம் இவை	{ சதய வென்றும் இத் திரு நாட்களாம்.
பெயர்வார்	{ தேஜஸ்வாடனே அவத சித்த சந்தந்தினால்		

இவ்வாழ்வார்கள் மூவரும் கிபகத்தில் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரியாதவராய், கூடித் திரியும் பேசுகளாயிருந்ததனாலும், அர்ச்சகரீதியும் அப்படியே கூடியே வாழ்வதனாலும் இம் மூவர்க்கும் சேர்த்தே பாசா மிட்டருளினாராயிற்று. ஐப்பகி, ஐப்பிசி என இரண்டுமுண்டென் பர், ஒணம்—'சீரோண' என்னும் நட்சத்திரமாய், 'தேகடனே' என்ற விடத்து அயோ நிரூபயபுத்தமான தேஜஸ்வா கிவகரீதம். "சிறப்பால் ஒப்பிலவாம்" என்று அங்ங னிக்கும்.

(க)

பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கு முதலாழ்வார்களுன்கிற திருநாமம் திகழ்ந்தமைக்குக் காரணங் கூறுதல்.

மற்றள்ளவாழ்வார்களுக்கு முன்னேயுத்தரிந்து *
நற்றமிழால் ளுல்செய்துநாட்டையுத்த *—பெற்றிமையோன்
என்ற முதலாழ்வார்களுன்னும்பேரிவிக்கு *
சின்றலுகத்தே கிகழ்க்கு.

(எ)

இவர்க்கு	{ பொய்கையார் பூத்தார் பெயர் என்றும் இம் மூவர்க்கும்	மற்றள்ள ஆழ்வார் களுக்கு முன்னே வந்து கிடந்தது	{ திருமழி சைப்பிரான் (முதலான) கந்த ஆழ் வார்களுக்கு முன்னம் வந்து தோன்றி
முதலாழ்வார் கள் என் றும் பேர்	{ முதலாழ்வார்க் கொன்றிற் திருநாமம்	கல் தமிழால்	{ கிவகயுணமான தமிழ் றும்
உலகத்தே கிகழ்ந்த நின் றது	{ உலகத்தில் ப் சலித் த மானது (எ த னு வே யென்னில்) (இவ்வாழ்வார்க் மூவரும்)	தூல் செய்தது	{ திருவந்தாதிசனென் றிற் திவையப் பிரபந்தம் கலைவருவரிச்செய்து
		எட்டைய உயர்ந்த	{ இவ்வுலகை உலு ஜீயிப் பித்த
		பெற்றிமையோன் கந்து	{ பெரியார் என்னை நாரண த்திருநால்.

பொய்கையார் முதலான மூவர்க்கும் முதலாழ்வார்களுள் பாசரித்தமாதற் திருநாமம் வழங்குவதுகின்றது. இத்திருநாமத்திற்கு இன்னது காரணமென்று வினாபிக்கிறது இப்பாசரம். மற்றள்ள வாழ்வார்களுக்கு முன்னே வந்துகிடந்தபடியினால் முதலாழ்வாரின்; நற்றமிழால் ளுல்செய்ததனால் ஆழ்வார்களாரின் என்றதாயிற்று. பெற்றிமை—பெருமை. என்று— என்ற காரணத்தினால் என்றாய். "பெற்றிமையோ சென்றும்" என்கிற பாடம் மறுக்கவும் மதக்கவும்தக்காது.

(எ)

திருமய்கையாழ்வாருடைய அவதார நான்கு கூறுதல்.

பேதைகெஞ்சே! இன்றைப்பெருமை யநீந்திகுயோ! *
ஏதுபெருமை யின்றைக்கென்றென்னில்! *—ஒதுகின்றென்
வாய்த்தபுகழ்மய்கையார்கோன் மாகிலத்திற் வந்ததித்த *
கார்த்திகையில் கார்த்திகைநாள்காண்.

(அ)

பேதை கொஞ்சே	அறிவில்லாத மனமே!	ஒருகின்றேன்	சொல்லுகின்றேன்;
இன்றை பெருமை அறித் தீயியோ	{ இன்றைக்குள்ளு பெரு மையை நீ அறிந்த கொள்ளவில்லையோ?	விழித்த புகழ்	{ பொருந்திய புகழை புடைவரான
இன்றைக்கு என்து	{ இன்றைக்கு அவை தாசனமாக	மங்கையர் கோன் மா கியத்தில் வந்து உதித்த	{ திருமங்கையாழ்வார் விசாலமான இவ்வுலகில் வந்து தோன்றப்பெற்ற
உற பெருமை என்னில்	{ என்ன பெருமை புன் னது என்கிறாயோ? (கேள்)	கார்த்திகையில் கார்த் திறை நான் காண்	{ கார்த்திகை மாதத்து க்குத்திறை நலுத்த மனஞ் செய்கிறேன்.

*** அந்தந்த ஆழ்வார்களின் திருக்கூத்திர திணைகளில் கோயில்களிலும் கிருத்தங்கனிலும் வளர்பாட்டுண்டு ஸேவிப்பதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கிஷ்யர்களின் வேண்டுகோளினால் இப் பிரபந்தம் அருளிச் செய்ததனால் அநற்குத் தருதியாகவே இந்த நாட்பாட்டுக்களில் பெரும் பாடும் 'இன்று' என்று அமைக்கப்பட்டது. அந்த அலகார கண்ணுளை கோக்கிய கிந்திதேசம் இது. இரண்டாமடியில், "இன்றைக்கென்னென்னில்" என்று கில பிரதிகளிற் பாடும் கண்டாடும் அடில் அந்தம் பொருந்தாது. ஏது என்பதும் என் என்பதும் பரியாயமாதலால் புகருக்கமாரும்; ஆகவே 'இன்றைக்கென்றென்னில்' என்பதே பாடம். "அதற்கென்று என்ன ஏற்றம்" என்று உரை வழக்குளையாதல் அதிக.

(அ)

(இதுவுமது.)

மாறன்பணித்த தமிழ்மறைக்கு மங்கையர்கோன் *

சூரங்கங்குற அவநரித்த *—விருண்டய

கார்த்திகையில் கார்த்திகைகள் இன்றென்று காதலிப்பார் *

வாயத்தமலர்த்தாள்கள் கேஞ்சே! வாழ்த்து.

(ஆ)

கெஞ்சே	ஒ மனமே!	விரு உடைய	பெருமை வாய்த்த
மாறன் பணித்த	கம்மஞ்சலாகருளிச் செய்த	கார்த்திகையில் கார்த்	கார்த்திகை மாதத்து
தமிழ் மறைக்கு	{ தாமிடமெதமான 'நிரு விருத்தம்' முதலிய காங்கு பிரபந்தக் கூற்றும்	திறை நான் இன்று	{ கருத்திறை பனஞ் இன்று - என்று கொ ண்ட
சூர அங்கம் உற	{ சூர அங்கங்களைச் சூர பிரபந்தங்களை அருளிச் செய்யும் பொருட்டு	காதலிப்பார்	{ குதாறவிப்பவர்களி ஓடைய
மங்கையர் கோன் அவ நரித்த	{ திருமங்கையாழ்வார் அவ நரிக்கப்பெற்ற	வாயத்த மலர் தாள்கள்	{ (மலர்கு) பரபந்தமனை பாதாசயித்தகளை தோத்திரஞ்செய்வாமாக.

*** ஆசார்வற்குறையத்தில் "வேத சதுஷ்டயாகிகோபாங்கங்கள் பதினாறும் போலே இங் கதுக்கும் இருந்தமிழ் தாற்புலவர் பனுவலாகவும் மறை யென்மர் கன்மாவாகவும்" என் னுள்ளது. ஸடமொழி வேதந்திற்கு அங்கங்களும் உபாங்கங்களும் இருப்பதுபோலே தமிழ் வேதந்திற்கும் அவை யுண்டு; குக் உறுது ஸாமம் அதர்வணம் என்கிற நான்கு வேதங்களுக் கும் சிஷா விபாகரணம் கிருத்தம் சந்தஸ் கல்பம் ஸ்ரீயோகிதம் என்கிற ஆறு அங்கங்களும், மீமாம்ஸா நியாய புராண தர்மசாஸ்திரங்கள் முதலிய உபாங்கங்கள் எட்டும் ஆகப் பதினாறும் போலே, திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழியாதிரி இந்தத் தமிழ் மறை நான்கிற்கும் திருமங்கையாழ்வாருடைய திவ்யியப் பிரபந்தங்களாகவும் மறை வாய்வார் கள் எண்மருடைய கிலகிணை பிரபந்தங்களும் அங்கோபாங்கங்களாயென்பது தாற்பரியம்.

நெருங்குகையாழ்வார் குடைய பெரிய திருமொழி, திருக்குறளுந்நாண்டகம், திருவெழுநூற்றிருந்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருநெடுந்தாண்டகம் ஆகிய ஆறு பிரபந்தங்களையும் ஆறு அங்கமாகக் கொண்டப்பட்டன. சம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்தைப் பின்பற்றியே இவர் அருளிச்செய்திருப்பது கொண்டு இங்ஙனே கூறலாயிற்றென்க. (க)

திருப்பாவாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

கார்த்திகையரோசினிநான் காண்பினின்றுகாசினியீர் !
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர்வந்துதிப்பால் *—ஆத்தியர்கள்
அன்புடனேதான் அமலனாதிபிரான்கற்றதற்பின் *
நன்குடனேகொண்டாடும்நான். (கல)

காசினியீர் இன்று	உவாததவார்களே ! இக்கான்	ஆத்தியர்கள் அன்புடனே தான்	ஆத்தியர்கள் பக்தியோடு
கார்த்திகை உரோகினி கான் காண்பின்	{ கார்த்திகையாதந்த ரோகினி கடித்திர மாகும் ;	அமலனாதிபிரான் கற்ற தன் பின்	{ அமலனாதிபிரானென்ற பிரபந்தம் (இக்கரு ணால்) கற்பப்பெற்றோ மென்று மகிழ்வது பற்றியும்
வாய்த்த புகழ் பாணர்	{ பொருத்திய புகழை புடைபயரான திருப்பாவாழ்வார்	கன்குடின்	கலமாக
வந்து உதிப்பால்	வந்ததோன்றியபடியால்	கொண்டாடும் நான்	{ கொண்டாடும் பெறும் காளாகுமிது.

*** தமிழில் சகரமுதலான சொல் வரத்தகாததலால் “கார்த்திகையில் ரோகினி நான்” என்பது சுத்த பாடமன்று. “கார்த்திகையில் உரோகினி நான்” என்கில் வெண்டிர பிரம மாதலால் அதுவும் பாடமன்று ; “கார்த்திகையுரோகினிநான்” என்பதுவே சுத்த பாடம். “புதியன புதுதூதும் வழுவல்” என்ற நன்னூற் ருத்திரத்தைக் கொண்டு சகரமுதலான சொற் பிரயோகமும் சிறுபான்மை வழுவற்ற தென்பாருமுள். அறிவவேண்டுமீதந்தக்கலை பெண்ணம் அழகாக அமைந்துப் பததே பாகரமாகக் கருங்கவருளிச் செய்தவர் இங்காழ்வாரோ யாதலால் “அமலனாதிபிரான் கற்றதற்பின்” என்று சிறப்பித்தெடுத்துக் கூறினசொல்லு. (கல)

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

மன்னியசீர்மார்கழியில் கேட்டையின்றுமாலிலத்தீர் !
என்னிதனுக்கேற்றமெனிலரைக்கேன் *—துண்ணுபுகழ்
மாமனையோன் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்பிறப்பால் *
நான்மறையோர் கொண்டாடும்என். (கக)

மக சுவர்தீர் இன்று சீர் மன்னிய	{ பரத்தவலத்திலுள்ளவர் கேள் ! இன்றைத்தினம் சிறப்புப் பொருத்திய நாச்சுழிமாதத்துள் கேட் டையாகும் ;	துண்ணு புகழ் மக மறையோன் தொண்டரடிப் பொடி ஆக்கார் பிறப்பால் நான் மறையோர் கொண்டாடும் நான்	{ சீரப்பிய புகழையுடைய சாப் பரம வைதீரான தொண்டரடிப் பொடி வாழ்வாருடைய அவதாரம் காரணமாக வைதிதோத்திரங்கள் ஆகரிக்கும் திரு நான்கு மிறு.
மன்கழியில் கேட்டை இதனுக்கு சுத்தம் என் மனில் உவாத்கேள்	{ இக்கன்கு என்ன ஏற்ற மென்றால் சொல்லு மென்றேன் : (கேண்டின் ;)		

திருமழிசைப்பிரான் திருநாள் கூறுதல்,
 ஸதயில்மகமீன்ம தூணியீர்! ஏற்றம் * இந்தத்
 தையிலமகத்தூக்கிச் சாற்றுகின்றேன் *—தூய்யமதி
 பெற்ற மழிசைப்பிரான் பிறத்தனாளென்று *
 நற்றவர்கள்கொண்டாமேளான்.

(கஉ)

தாணியீர்	நிலைமையுள்ள தமர்களே!	தூய்ய மதி பெற்ற	{ பரிசுத்தமான மதிமையப் பெற்ற
இன்று	இவ்வான்	மழிசை பிரான்	{ திருமழிசைப்பிரான்
சாதில் மகம்	{ ஸதயாதந்து மகமகத்தூக்கிச் சாற்றுகும்;	பிறந்த மரன் எவ்வு	{ திருவவதரித்த திருநாளைன்று
இந்த தையிலமகத்தூக்கிச் சாற்றுகின்றேன்	{ இந்தத்தையில மகத்தூக்கிச் சாற்றுகின்றேன்; (கேண்மீன்.)	சுவி தலவர்கள்	{ மஹாத் பவனிகள் கொண்டாய் பெற்ற நாளாயிது.
		கொண்டாமேளான்	

* * * இவ்வழுவார் போயாழ்வானை வடிபவனிலித்து திருத்தினவாதலால் அது தேசந்தத் “தூய்யமதி பெற்ற” என நகுளிக் செய்தார். மக நகத்தூக்கிச் சாற்றுகின்ற வந்திப் பதவதிச் சேரதிடர்கள் உறுவர்கள்; அதற்கேற்ப “ஸதவர்கள் கொண்டாமேளான்” என நகுளிக் செய்தார் போலும். தாணியென்னும் வடசொல் தாணியென்று நீட்டல் பெற்றது.

குலசேகரரழுவார் திருநாள் கூறுதல்.

மாசிப்பனாபூரம் காண்மீனின் மண்ணுலகீர் *
 தேசித்தவசுத்தகேதென்னில் —* பேசுகின்றேன்
 கொல்லிகளக்கோன் குலசேகரனிறப்பால் *
 நல்லவர்கள்கொண்டாமேளான்.

(கக)

மண் உலகீர்	{ மண்ணுலகித்தினுள்கள் களே!	கொல்லி நகர் கொன்	{ கொல்லி மென்னுள்களில்
இன்று	தூண்வந்தநிலம்	குலசேகரன்	{ குல தலைவரான
மாசிப்பனாபூரம் காண்மீன்	{ மாசி மாசித்தப் புறவ ஸ—கொத்திசைன்றே;	பிறப்பால்	{ குலசேகரரழுவானைய
இது திவனத்துக்கு	இத்தவனத்து	நல்லவர்கள்	{ திருவவதரித்தவரான
தேசமது என்னில்	என்ன மதிப்பு என்னுள்	கொண்டாமேளான்	{ ஸதவர்கள் கொண்டாங்கு நாளாயிது.
பேசுகின்றேன்	{ சொல்லுகின்றேன், (கேண்மீன்.)		

* * * தேச—தேசம் என்னும் வடசொல்லாகும். திவசம்—திவனமென்னும் வடசொல் அகாரம்.

தம்மாழ்வார் திருவவதாரநாள் கூறுதல்.

வளவவவாசி விராகத்தினெற்றத்தை *
 பாறோதயப் பகர்கின்றேன் *—போகும்
 வேதம்மறிச்செய்த மெய்யனெழிலுருகை *
 னாதவதரித்தநான்.

(கச)

வர ஆர்	சிறிமை யிருந்த	தமிழ் செய்த	{ திராவிட மாகச் செய்த
வளவவ விராகத்தின்	{ வளவவ விராகத்தின் விராகத்தின்	மெய்யன்	{ தருவின
வந்தத்தாத	தெய்வ	மழில் குருகை காநன்	{ வதார்த்தவாதியை
பாறோர்	உலகத்தவர்கள்		{ அழகிய திருவெரிஞ்சுத்
தரிய	தெரிந்து மொன்னுளைய		{ தலைவரான விராகத்
பகர்கின்றேன்	கொண்டாமேளான்.		{ வர்
செய்யும் வேதம்	{ சிறிமை யிருந்த வட மொழி வேதத்தை	ஆவதரித்த நான்	{ தோன்றிய திருவான்
			{ ஞேயிது.

நம்மாழ்வாரும் அவர் திருநாளும் அவர் திருவாக்கும்
ஒப்பற்றவை யெனல்.

உண்டோவைகாசி லிசாகத்துக் கொப்பொருளாள் ? *
உண்டோ கடசேயர்க் கொப்பொருவர் ? *—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு ? தேன்தருகைக்குண்டோ *
ஒருபாத்தனிவெனக்குழர் ?

(கடு)

வைகாசி யிசாகத்துக்கு ஒப்பு ஒரு நாள் உண் டோ	வைகாசி லிசாகத்தோ டொத்ததொரு திரு வான் உண் டோ ? (இவ்வீழ்)	திருவாய்மொழிக்கு ஒப்பு உண்டோ	திருவாய்மொழியோ டொத்ததொரு திவ் யப் பிரபந்த முண் டோ? (இவ்வீழ்)
கடசேயர்க்கு ஒப்பு ஒரு வர் உண்டோ	கம்மாழ்வாசியோ டொத்த ஒருபாது குண்டோ? (இவர்)	பாத்தனியே	இப்போண்டைத் தித் ருவோ
		தேன் தருகைக்கு ஒப் பும் ஒரு ஊர் உண் டோ	திருவாய்மொழியோ டொத்த தொரு திவ்ய தேச முண்டோ? (இவ்வீழ்)

பெரியாழ்வார் திருநாள் கூறுதல்.

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோ ஏழைகெஞ்சே ! *
இன்றைக்கென்னேற்றமெனினவரைக்கேன் *—என்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடிய மம்பட்டர்பிரான் வந்துதித்த *
நல்லவனியில் சேர்திளாள்.

(கடு)

ஏழை கெஞ்சே	அறிவிவியாண்ட மனமே !	பல்லாண்டு பாடிய	திருப்பல்லாண்டை யருளிக் செய்த
இன்றை பெருமை அறிந்திலையோ	இன்றை நன்றெண்டான் பெருமையை அறிய மாட்டாரோ ?	கம் பட்டர்பிரான் வந்து உதித்த	கம் பெரியாழ்வார் வந்து தோன்றிய
இன்றைக்கு வந்தும் என் வனியில்	இவ்வாறுக்கு வான் பெருமை யென்னில், சொல்லுகிறேன் சொன் :	ஆனியில் சேர்தி நல் னான்	ஆனியாதத்து ஸ்வாமி யென்றெ நல்ல வான் கான்.
உரைக்கென் என்றி புனை	கன்மைவாய்ந்த		

(இதுவுமது.)

மாளிலத்தின்முன் கம்பெரியாழ்வார்வந்துதித்த *
ஆனியின்னில்சோதிபென்றாலாதரிக்கும் *—ஞானியிக்கு
ஒப்போர்லை யில்வலகுதனி லென்றகெஞ்சே ! *
எப்போதும் சித்தித்திரு.

(கடு)

கெஞ்சே முன்	ந மனமே ! முற்காலத்தில்	ஆனியிக்கும்	கொண்டாடுகின்ற
கம் பெரியாழ்வார்	கமக்குத் தலைவரான பெரியாழ்வார்	ஞானியாக்கு	ஞானியான பெரியார் கருக்கு
யா கிடைத்தில் காந்து	இவ்வுலகில்வந்து தோன் தப்பெற்ற	ஒப்போர் இவ் உலகு தனில் இலை என்ற	மாமனாவர்கள் திவ்யன் தில் யாருமில்வென்ற
ஆனியின்னில் சோதி வன்றும்	ஆனியாதத்து ஸ்வாமி கைந்தாமென்றபொதே	எப்போதும் சித்தித்த திரு	ஸ்தாசாகமும் அருமை திப்பாயாக.

பெரியாழ்வாரென்ற திருநாபத்திற்குக் காரணம் கூறுதல்.

மங்கனாசாசனத்தில் மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் *
தங்கனாவுத்தளவுநானன்றி—* போங்கும்
பரிவாலே வில்லிபத்தூர்ப் பட்டாபிரானபெற்றான் *
பெரியாழ்வாரென்னும் பெயர்.

(கடி)

வில்லிபத்தூர் பட்டார்	ஆதி கி ல் லி புறநாடுகளை	மற்றுள்ள ஆந் வாரகளை	மற்ற ஆழ்வார்களுடைய
பிரான	தரித்த விட்டுவிடத்	தலகை	தயநிலைதந்திராட்டி
பெரியாழ்வா ளன்னும்	பெரியாழ்வாசென்கிற	ஆவந்த அளவு தான	துமதிக்கவாக
பெயர்	திருநாபத்தூர	அன்றி	வில்லிபெருந்த பரிவு
பெற்றவர்	(விருநாகல்) பெருநா;	மெய்யுற பரிவாலே	எண்ணாக.
	(இது எதனுமெனவென்		
	னில்.)		
மக்கள் ஆசானாததன்	எமபெருமானுக்குக் கரப		
	பீடும் விஷயததன்		

*** பட்டாசேரனுக்குப் பெரியாழ்வாரென்றது அருளு எதனுல் விளைந்தது? இவர் மற்ற ஆழ்வார்களிற நாடில் வயதில் முதலாவதுவரை; பொன்னையர் முதலாகக் குலசேகர சிறுவனுள்ள ஆழ்வார்கள் இவரையிட முதலாவதாக, பெரிய சேபந்தரன் இட்டருளினவ ரென்று சொல்லலாமோ வென வில், உமாதரவாரகிட இவர் அகியபிரபந்தங்களிடவால் லர்; ஆதலே என்னு வினையப் பெரியாழ்வாரென்றது? என்னில; எமபெருமானுக்கு என் வருகிறதென வென்று வந்த அடித்து மங்கனாசாசனம் செபவதிய இவருடைய காதல் பெரிதா னது பற்றியே இவரைப் பெரியாழ்வாரென்றது எனதாகிற்று. மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு மன கனாசாசனமுள்ளே இவ்வியன்று சொல்லவொண்ணது; எல்லார்க்கும் அது உன்சி; ஆனதும் அது இரகசுக்குக் கனகக்குகமது என்னுமிடம் முன்னடிகளில் வினாகக் காண்க.

(கடி)

திருப்பல்லாண்டின் முதன்மைக்குக் காரணம் கூறுதல்

கோதிலுவாழ்வார்கள் கூறுகேக்கேல்லாம்
ஆதி திருப்பல்லாண்டானதுவும்—* வேதத்துக்
கோமென்னுமதுபோல் உள்ளதுக்கேல்லாம்கருக்காய் *
தான்மங்கலமாதலால்.

(கக)

கோது இவ ஆம்	குறமற்றவையான	வேதத்துக்கு நாம் வன்னு	வக்ஷ வேதங்களுக்கும்
ஆழ்வார்கள் உதுகிலக்கு	ஆழ்வார்களருளிய நிவ	மதிபொல	பாணவம்போலே
மங்கலம்	உபபிசபந்த வக்ருக்	உள்ளதற்கு எல்வாம	ந. ச. ன அர்த்தங்களுக்
	கெவலாம்	கருக்கு ஆம்	கெவ்வாம வகைதம்
திருப்பல்லாண்டு ஆதி	திருப்பல்லாண்டிமுதம்		மங்கல் கொண்டு
ஆனதுவும்	பிசபந்தமாகப் பெற்ற		மக்கள் ரூபமாகியிருப்
	ஆம் (எதனுமே வென	மங்கலம் ஆதலால் தான	பத பற்றியே.
	னில்)		

*** கோதின ஆம் = அனாச மென்று கழிவத தக்க அமரவகனொன்றுமின்றிக் கெ முழுதும் ஸாமேயமான என்றபடி. வேதங்களுக்கு பாணவம் முதன்மையானது போல, நிவகியாபிரபந்தங்களென்கெல்லாம் திருப்பல்லாண்டு முதன்மையாகிற்று. பாணவமானது வகல் கோதார்த்த வாரங்கலம் மங்கலக் கொலலாகியிருத்தும்; அதுபோலவே திருப் பல்லாண்டின் வகல் நிவயாபயந ஸாசாரத்த நிவியாவும் மங்கலம் பாடியிருக்குமென்க

ஆண்டாளுடைய இருநாள் கூறுதல்

இன்றே திருவாடிப்பூம் * எமக்காக
உனரே இங்காண்டாளர்தரித்தாள் * ஒருநாள்
வாழ்வான் வைகுந்தவானமேகத்தன்னையிடுகந்து *
ஆழ்வாரதிருமகளாராய்.

(உஉ)

இன்றே திரு குடி பூம்	திருவாடிப்பூர் மெனதும் திருநாள் நுழைந்த கனரே;	இவரு	இவ்விருள் தருமாளுவத் திரை
ஆண்டாள்	குடிக்கொடுத்த நாச்சி யா	ஆழ்வார்திருமணன் ஆய்	பெரியாழ்வாரது புதல்வி யாய்
குன்றாத வாழ்வு ஒரு	சித்தி ஸ்ரியான	எமக்காக அன்றே அம்	நம் போல்வாருடைய
வைகுந்தம் வான் போகம்	ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுள்ள	தரித்தாள்	உலூர்வாதிறைக்க வன்றே திருவயதாரம் செய்தாள்.
தன்னா இசுழந்த	நயய போகதையும யிட்டு		

* * * எம்பெருமான் இங்கிலத்தில திருவக தரித்து கீதோபநிஷத்ததைத் தன் முகத்தாலில்
மெனியிட்டருமறி உபநிஷதாரன்; அது வடமெனியியும், எவ்வகையுமிருப் பதற்கு அனவாகும
தூரவசிய பயன்படவில்லை; இவருந் தீரப் பெரியசொட்டியார் தாம் வந்து திருவகதரித்து
“வேதமனைந்ததற்கும் கித்தாகும் கோதை தமிழ்” என்று புழத்தக்ககரன் தில்லிப் பிரபத்
ததை எளிய தமிழகையில் உபநிஷது அம்மகாநிகளை உபநிஷதாய் என்பது இவரு
வணசுத்தக்கது.

(உஉ)

ஆண்டாளுக்கும் அவளுடைய நன்னாளுக்கும் ஒப்பில்லை யெனல்.

பெரியாழ்வார்பெண்பிளையாய் ஆண்டாள்பிறந்த *
திருவாடிப்பூர்த்தின் சீமை— * ஒருகாளைக்
குண்டோ மனமெயணைத்துபார் * ஆண்டாளுக்
குண்டாதி லொப்பிதற்குமுண்டு.

(உ௩)

ஆண்டாள்	குடிக்கொடுத்தநாச்சியார்	மனமே உணராத பார்	சொகுசே! இதை ஆராய் ந்து காண்;
பெரியாழ்வார் பெண் பிளா ஆய்	பெரியாழ்வார் திருமக னாக		
பிறந்த	அவதரிக்கப் பெற்ற	ஆண்டாளுக்கு ஒப்பு	ஆண்டாளைக் கொடுத்த வாய்விடாண்டாகில் இவ ராயினாடொத்த காணாய்
திரு குடி பூர்த்தின் சீமை	திருவாடிப்பூர் கன்ன ரின் பெருமை	உண்டாலை நுதற்கும ஒப்பு உணரு	வேறென்ற திருக்கும்
ஒரு காளைக்கு உண்டோ	மற்றொரு காளைக்கு உண்டோ?		

* * * முதலடியில் “பெண்ணாளை” என்கிற சொல் ‘பெண் பிளா’ எனக் தெரக்கி
வருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்; இலகுவேன வெண்டளை பிறழும்.

(உ௩)

ஆண்டாள்பெருமைகூறுதல்.

அனுகமுக்கொருசந்ததியாய் * ஆழ்வார்கள்
தருசெய்கு லிஞ்சிந்நுதும்மனமையளாய்— * பிருகாபப்
புழத்தாய்மையாண்டாளைப் பத்தியுடனாளும் *
வழுத்தாய்மனமேமகிழ்க்து.

(உ௪)

அஞ்சு குடிக்கு	(1) ஐந்து குடிமயம் அஞ்சு, (2) கெடுபரு மாணக்கு என செரு வகுத்ததோ பெய்த அஞ்சுகின்ற (ஆதவர்கள் பதின் மூன்று) குடிக்கு ஒரு புதல்வியாய்த் தோன்றி	ஆதவர்கள் தம் செவ்வ விருது நிறுத்த மனம யவ ஆய மஞ்சு ஆய பழுதநாடு ஆண்டாரின் மனமே விடுத்த பதவி உடன் கரும வழுத்தாய்	ஆதவர்களின் பண்பு அதிகரிதற்கு நிபல் விண்ணாப இவை பிரயத்தனமேயே அனபு முதிசம்பெற்ற ஆதவனொருத்த கச்ச யானா கொஞ்சி! உகந்த பதவிபாடு எப்போதும் துன்பமாவது.
----------------	---	---	---

*** : இப்பாட்டில் முதலடி சிலேடையாக அமைந்தது. "அஞ்சு குடிக்கு" என்றது ஐந்து குடிமயங்களுக்கு எனவும், அஞ்சுகின்ற குடிமயத்திற்கு என்றும் பொருள்படுகிறது. ஐந்து குடிமயங்கள் எவையென்னவோ, ஆண்டாளுக்கு முன்னே அமைந்த ஏழு ஆதவர்களின் குடி. ஐந்தாகும்; எவையென பென்னில்; முதலாழ்வார்கள் முயரும் சென்று ஒரு குடி [அதாவது குடிமயம்] எனவும்; இரண்டாவது திருமழிசையாழ்வாரது குடி; மூன்றாவது காமாழ்வாரது குடி; நான்காவது குலசேகராழ்வாரது குடி; ஐந்தாவது நெய்யாழ்வாரது குடி. ஆக அஞ்சு குடிக்குமாக ஆண்டாளுருத்திடே ஸந்தானமாகத் தோன்றின சென்னை.

ஆண்டாளுக்குப் பிறகு அவதரித்தாரின் தொண்டாயிப்பொதுவாய்த் திருப்பாளுழ்வார் கலியன் ஆகிய முயர்க்குஞ்சுட இவனை சந்தி என்கிற பொருளுதவினவான குறையிலை; எவையென பென்னில், அஞ்சு குடி பென்பதற்கு அஞ்சுகின்ற குடி பென்னும்பொருள் பதிலால் ஆதவர்கள் பதின்மனையும் இச் சொல்லால் ஸந்தானமாகக் குறையிலை. எம்பெருமானுக்கு எனவ அபாயம் நேருமே! என்று அஞ்சுகை பதின்மார்து உளத்தால் அப்பதின்மனையும் அஞ்சுகுடிபென்னத் தட்டிலை; ஆகவே ஆதவர்கள் பதின்மார்து ஆண்டாளுருத்திடே புதல்வியாகத் தோன்றியான் என்கிற பதவாததும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. * ப்ரஜாபித்ருப்ய: * என்று வேதத்தில் துதப்பட்டதொரு வடனும் ஆதவர்கட்கு ஆண்டாளாக் தீர்க்கதென்றது.

ஆதவர்கள் இயற்கையிலே ஆண்டாளாய் பிறந்து பெண்களைய எறிட்டுக்கொண்டு பேசினார்கள்; ஆண்டான் அப்படியல்லாமல் இயற்கையிலேயே பெண்ணாய் பிறந்து புருஷோத்தமனை யறுபவிக்குகிறதில் திறந்த உரிமையுடையானதுபற்றி "ஆதவர்கள் தஞ் செயலை விட்டு நிற்குத் தன்மைபுனாட" என்றாருளிச்செயலாபிற்று. இவன் பருமம் விசயு வதற்கு முன்னமே "காலிடை மரமுமவவானவாகு" என்பது முதலான பாசகங்களில் தானே பணிதற்படி பகவதவியத்தில அனபு அமிகரிக்கப் பெறவனாகலால் "பிஞ்சாயப் பழத்தான்" எனப்பட்டான். "அமரப்பிரயாக தொடவன்" என்றதும் காண்க. வழக்கு தன்—துதித்தல். (உச)

மதுர கவிபாழ்வாரின் திருநாள் கூறுதல்.

எராமனாகவி யீவவுலகில்லங்குதித்த
கோரும்சித்திரையில சித்திரைகள் —* பாருலகில்
மற்றுள்ளவாழ்வார்கள் வந்துத்ததாள்களினும்
உற்றதேமக்கென்றுநெஞ்செயோர்.

(உரு)

ஓர் ஆர் மதுரகலி	{ திறப்புப் பொருத்திய மதுரகலிகள்	மறமுள்ள ஆழ்வார்கள்	{ பொய்கலையார் முதலான மற்ற ஆழ்வார்கள்
து உலகின் வந்து உதித்த	{ துக்கியுள்ள வந்து தொ னறபெற்ற	வக, ந உதித்த நான்களி னும்	{ வந்து தொன்றிய நான் களிற் றாடமுறும்
சேர் ஆரும் தெத்தினாயின்	{ திறப்புண்ட தெத்தினா டாநததுச் தெத்தினா	எமக்கு உற்றது	{ எமக்கு யிசுவம் உபாதைய மானது
தெத்தினா வான	{ கருத்தின மானது	எனது சொகுசே நூ	{ எனது மனமே ! பிரதி பத்தி பன்னாறுவாசக.
(வாபடிப்பட்ட தெனாநால்)			
பா உலகின்	ஆழ்வாசநதில்		

*** :—ஆழ்வாசன பூதானத்தில் நான்காம் பிரகாரணத்தில் “ உண்டபொருளா நுலார்த்தையும் உன்னாநிபொருளா நுலார்த்தையும் சொலதுவார் பதறுப்பேருண்டிறே ; அவாகன் பசகரம் கெண்டளது இவ்வரத்த மறுதியிடுவது அவர்களைச் சீர்த்திருப்பவரோருவருண்டிறே ; அவர் பாவகலொன்றி இவ்வரத்த மறுதியிடக் கூலோம ” என்று மதுரகலிகளுக்கு ஏற்றம் சொல்லப் பட்டிருப்பதால் அதை நோக்கி இப்பாசரம் அவுதாரித்த தென்க. “ ஆசாரயனே உபாயம் ” என்கிற அர்மகம் இவருடைய திருவியப்பிரபந்தமான கண்ணிதுண் கிறுத்தாம் சினையே அறுதியிடப்படுகாதலால் இவ்வேற்றம் தரும். (உரு)

மதுரகலிகளின் பிரபந்தம் நாலாயிரத்தினுள் சேர்த்தனம் உறுதல்.

வாய்த்திரும்திரத்தின் மத்திமமண்பதம்போல் *

சீர்த்த மதுரகலி செய்கலைய— * ஆர்த்தபுகழ்

ஆரியர்கள் தாங்கள் அருளிச்செயல்வருவே *

சேவித்தார் தாற்பரியம்தேர்க்கு.

(உக)

வாய்த்த	எமக்கு ஏற்றமான	ஆரியர்கள் தாங்கள்	பூதவாசாரியர்கள்
திருமாதிரத்தில்	{ அக— “கலாபுறம் மகத் ததில்”	அருளிச் செயல் உலைய	{ நாலாயிரத் திருவியப் பிர பந்தவசியோடே
மத்திமம் ஆம் பதம்	{ இடைபிழைகளானதான மன பதம் போன்றதான	சேவித்தார்	{ தோர்த் தருவிடர்கள் ; (எதனுடன் பெண்ணில்)
மதுரகலி செய்	{ மதுரகலிகள் செய் தரு ளின	தாற்பரியம் தேர்க்கு	{ அதைக் கண்ணிதுண் கிறுத்தாம்பிரபந்தத் தின் கருவனத் நோக் கியாம்.
சீர்த்த கலைய	திருவியப் பிரபந்தனைத்		
ஆர்த்த புகழ்	{ கிவறாத புனைதபுகழ் ரான		

*** —ஆழ்வாசனருளிச்செய்த திருவியப் பிரபந்தங்களெல்லாம் எப்பெருமானுடைய ஸ்வருபருப ருணவிபூதி செஷ்டிதங்களினைப் பரக்கப் பெயரவன் ; அப்படிப்பட்ட திருவியப்பிரபந்தங்களினிடையே ஆழ்வார்கோத்திரமான இவரது பிரபந்தம் சேருவதற்கு வியாயிலியே பென்று சிலா சுவகக்க உடுமாநலால் அன்னவர்கட்குத் தெரியு பெறுத்தாமிப்பாசரம். ஆழ்வார்களின் திருவியப்பிரபந்தங்களெல்லாம் பெருமாளும் திருமத்திரம் தவம சாமஸ்கோகம் ஆகிய சதுரஸ்யதாயத்தின் பொருள்களையே விவரிப்பனவாகும் ; அதில் திருமத்திரத்தில் கடுவே புள்ள லான கம்பதத்திலும் கம் ஆசாரியர்கள் முக்கியமாக பாசுவத சேஷதவத்தை அதுணத்தித் துப் பொருளர்கள். இவ்வேதியும் முழுக்கூப்பாடிதும் அதன் விவாக்கியானதத்தும் விசதம். அப்படிப்பட்ட பாசுவத சேஷதவத்தையே கணகப் பேசுமதான கண்ணிதுண் கிறுத்தாம்பு ஆழ்வாசருளிச்செயல்களினிடையே சேர்த்து திகழவேண்டுவது அவசியம் என்று கம் ஆசாரியர்கள் திருவுள்ளம் பற்றினாக என்னதாயிற்று. (உக)

எம்பெருமானார் திருநாள் ௧௩. முதல்.

இன்னுலகே சித்திரையில் எய்தத்திருவாதினாளர் *
எனறையிலுரின்றிதனுக்கேற்றமென் தான் —* எனறவர்க்குச்
சாற்றுகின்றேன்கேண்மின் எதிராளதம்பிறப்பால் *
நாற்றிசையும்கொண்டாடும்பான்.

(௨௭)

உலகேர்	உலகத்தவர்களை !		
இந்த	இக்கான்	சாத்தவன்றென்	விடை உறுகின்றென் ;
கெயிலையில் எய்த	{ கி க கி ர மாதத்தில்	கேண்மன்	கேளுங்கள் ;
திரு ஆதினா னான்	{ பொருத்தமென்ற	எதிராசர் தம்	{ யதிராஜரான உடையக
என்றையிலும்	{ திருவாதிரைகதிரம்;	பிதப்பரல்	{ ருடைய
இந்த திருநாளுக்கு	{ மத்தமுள்ள தினக்கினை	காற் திருச்சுழம்	{ திருவவதாத்தினும்
மத்தம உன் தான் யந்த	{ க்காடபுதும்	கொண்டாடும் நான்	{ காறு திவசகனிவு முன்
வர்க்கு	{ இன்ற நானுக்கு		{ னாவகன
	{ கிறப்பு ஏன் கொல?		{ கொண்டாடுகின்ற காண
	{ என்னு கேட்பவர்		{ கிது.
	{ கருக்கு		

(இதுவுமது.)

ஆழ்வார்கள் தாங்கள் அலநரித்தவாட்களினும் *
வாழ்வானவர்க்கு மண்ணுலகே —* வாழ்பாது
மூய்ய வெதிராசருதித்தருளும் * சித்திரையில்
செய்ய திருவாதினை.

(௨௮)

உலகேர்	மண்ணுலகத்தவர்களை !		
ஆழ்வார்கள் தாங்கள்	{ பொலகையார் முதலான	வழ்பாரும் உய்ய	{ உலகமெல்லாம் உலகுநீவி
அலநரித்த வாட்களினும்	{ ஆழ்வார்கள்	எதிராசர் உறுத்தருளும்	{ க்கும்படி
உமக்கு வாழ்வு ஆன நான்	{ அலநரிக்கய்பெற்ற நாட்	திருவாயில் செய்ய	{ எம்பெருமானார் திருவன
	{ கிரைவிட	திரு ஆதினா	{ தரிசுகப்பெற்ற
	{ உமக்கு விநேயித்த உறு		{ சித்திரையாதத்தில் திறப
	{ லீவன லேறு அ வான		{ புடைத்தான திருவா
	{ கான		{ திரையேயாம்.
	{ (எது வென்றும்)		

... ஆழ்வார்கள் திவ்யப்பாதங்களை யநரிச்செய்த மாதகிரமே; அலநரிப் பல
படிக்காதும மனார்தகருகினவா எம்பெருமானாரே யாதலாலும், இவ்விஷயத்தை ஆசகாலந்தி
லேயே “ தயிமுறைகனாவிரமும என்ற முதல தாய கூடிகோபன், மெய்யப்பால் வளர்த்த விதத்
தாய இராமாருசன் ” “ எங்கள் கதியே இராமாருச முனியே! சவகை கெடுத்தாண்டவரரசை!
பொலகுபுத மலன்கயாசேனரித்த மறைபயிரமனைததும் தவருடனம் நீயெனக்குத் தா ” என்
பகை முதலான தனியனகளால் திருவர்கள் வெண்பிட்டிருநகருளானும், பெற்றவாக்கினக காட
புதும் வளர்த்தவர்களுக்கே பெருமை பொருகதுமாதப்பற்றி இப்பாசரம் மிகப் பெருநுதமாத
அமைத்தது.

(௨௯)

(இதுவுமது.)

என்னையெதிராசர் இவ்வுலகிலெந்தமக்கா *
வந்துதித்த என்னெனும் வாசியினும் —* இந்தத்
திருவாதினாநன்னின் சீர்மைதனைடுஞ்சே *
ஒருவாமலெப்பொழுதுமோர்.

(௩௦)

அருளிச் செயல்களுக்கு அவதரித்த வியாக்கியானங்களைப்பற்றிக
கூறுவோமெனல்.

ஆழ்வார்களேற்றம் அருளிச்செயலெற்றம் *
தாழ்வாதுயின்றியவைதாம்வளர்த்தோர் — * ஏழ்பாரு
மூய்ய அவர்செய்தவியாக்கியைநூளுள்ளதெல்லாம் *
வைவமறியப்பகர்வோம் வாய்க்து.

(௩௪)

ஆழ்வார்கள் வற்றம்	{ ஆழ்வார்களுடைய வைபவமும்	எழ் பாரும் உய்ய	{ உலகத்தென்னாம் உழ் நீயிக்குமாறு
அருளிச்செயல் வற்றம்	{ அவர்களுடைய தீவய ஸ்திதிகளின் வைபவமும்	அவர் செய்த	{ அவ்வாசாரியாகல் அருளிச் செய்த
தாழ்வு ஆதம இன்றி உய்ய	{ ஒரு குன்றயமுருதபடி அவதவற	வியக்கெய்யகல் உன்னது	{ வியாக்கியானங்களை வாஸந்தையும
வளாததோர் தாம்	{ வளாததவாசனான ஆருவாழ்சரியா களைபும்	கையும் அறிய வாய்க்து பகர்வோம்.	{ உலகத்திதுளனார் அறியுமாறு பொருத்தமாகக் கூறுவோமாக.

* *—இதில் முதன்முதலில் "அவர்கள் செய்த" என்றிருந்தது பொருத்தமான வெண்
பிரகிதமும். 'அவர் செய்த' எனப்படுத்தப்படும். (௩௪)

ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும் கனக்க மதிக்க
வேண்டுமெனல்

ஆழ்வார்களைப் அருளிச்செயல்களையும்.*
தாழ்வா கிளைப்பவர்கள் தாம் * வாகில் - வீழ்வார்க
ளேனறிக்னைத்து நெஞ்சே யெப்பொழுதும்நியலாபால்*
சென்றனுநக் கடசித் திரி.

(௩௫)

கெருகி	யனகி,	கரகன் வீழ்வார்கல்	{ கரகத்தில் விழுந்த பரி தப்பியவர்களைநது
ஆழ்வார்களையும்	{ பொய்யகையார் முதலான ஆழ்வார்களையும்	எனது வினைதது	{ கிசையிதது
அருளிச்செயல்களையும்	{ அவர்களுடைய தீவய புரீஸ்திதிகளையும்	அவா பால்	{ அப்படிப்பட்ட பாவிகள் டத்தே
தாழ்வு ஆ கிளைப்பவர் கை தாம்	{ குன்றவாச எண்ணுகின்ற வாளை	சென்று அநுபா கதி திரி	{ சென்று கிட கச்சத்தடனிருப்ப வாள்.

* *—இதில் பார்ப்பது நினைந்ததைச் செயல்படுத்தித் தீவியாக்கியானங்களைப்
பற்றி யருளிச் செயல்த தொடங்க வேண்டியது பார்ப்பதவாழிநகர, அனைத்திட்டு இப
பாகைம் முதலாக வான்கு பாகைக்கல் வேறு விஷயமாக அருளிச் செயல்களை?
என்னில், இவை பார்ப்பதவாழிநகர அருளிச் செயல்களைப்படுத்தின. மேற்பாட்டில், ஆழ்வார்க
ளேற்றமுமருளிச்செயல்களையும் குன்றயாதபடி அவற்றை வளர்த்ததானது ஆசாரியர்களைப்
பற்றி பார்த்தாவிக்கையாலே அப்படிப்பட்ட ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் புண்படுமாறு சில
தாமிடோபரித்தபாறைய குதநுஷ்டிகை தோன்ற ஆழ்வார்களையும் அருளிச் செயல்களையும்
தாவித்தனக் கொண்குந்தத்தனால் அவர்களுடைய வற்றவாஸமும் வந்தியமென்று இப்பாகைத்
திருமருளிச் செயல் பார்ப்பதவாழிநகர.

இதில் திரண்டாமடியில் "நாழவா" என்று பாடம் வழங்கியிருந்தாலும் வெண்டினை நிறைவித்தவன் அது கொஞ்சம் பாலவன். "நாழவா" என்றே ஐதுக. (உக)

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் முதலான ஆசாரியர்களே நமக்குக் கதியெனல்.

தேருளுற்றவாழ்வார்கள் சீர்மையறிவாரார் *
அருளிச்செயலையறிவாரார்—* அருள்பெற்ற
நாதமுனிமுதலாம் ஸ்தேதிகையலவால் *
பேனதமனைமேயுண்டோபேக. (உக)

பேனத மனமே	அதிலிவனாத மனமே,	அருள் பெற்ற	ஆழ்வார்களை விரகப
தேருள் உற்ற ஆழ்வா	உதார்த்த ஞானிகளான	நாதமுனி முதலாம்	பெற்ற ஸ்தேதிகை நாத
னை சொல்ல அறிவார	ஆழ்வார்களான பெரு		முனிகள் முதலாக
ார்	மையுடைய அறிவுமவர்		வுள்ள
	கள் யார்?	எம் தேவிகைய அலவால்	எம் ஆசாரியர்களைத் தவிர
அருளிச் செயல் சீர்	தெய்வ வாழ்க்கையின	உண்டோ	வேறு யாரோது முனசே?
மைய அறிவார்-ார்	பெருமையை அறிவு	பேக	ஆராயாது யொத்தவன்
	மையார் யார்?		யார்

* * * நெப்பாட்டில் ஸதவாண பேரக்ய சல்லாநாசாகக கழிகப்பாட பானிகள் மையுடைய
வர்கள் போலக் காணப்படினும் அவர்கள் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான ஸ்ரீமந்நாதவாசாரியர்
களின் பரம்பரையில் படித்தவர்களல்லர், எனக்குத்தோ யுந்து புகுத்தவர்கள் என்று கூட்டு
தந்தாக இப்பாசா மருளிச் செய்யப்பட்ட தென்க.

இதில் மூன்றாமடியில் "முதலான" என உழங்கும் பாடம் வெண்டினைக்கு ஒவ்வாதாத
வால் கத்த பாடலன்று. "நாதமுனி முனான" என்று சிவஞானைய பாடலாம். (உக)

ஆசார்ய பரம்பரையில் எம்பெருமானார்க்குள்ள ஏற்றம் கூறுதல்.

ஞானவழியா யுபதேசித்தார்முன்னோர் *
ஊரேதிராசின்னருளால் —* பாருவதில்
ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரீயர்கள் கூறுமென்ற *
பேசி வளம்பறுத்தார் பின்.

முன்னோர்	உடையவர்க்கு முன்ன	ஆரீயர்கள்	ஆரீயர்களே!" (எனது
தர் ஆன் வழி ஆட	யிருத்த ஆசார்யர்கள்	யா உலகில்	நம் அடியவர்களை
உபதேசித்தார்	நம்கொருவர் வழியாக	ஆசை உடையோர்க்கு	விளித்த (நீங்கள்)
பின்	காதக விசேஷமாகவே	எல்லாம்	இப்பொழுது ஸதவில
எ ஊரேதிராசர்	உபதேசித்தப டினர்	உதம எனது பேசி	(அத்தவகளை கிடல்)
இன அருளார்	நாடகர்		ஆசையுடையா ரெல்
	அவர்களுக்குப் பிரகு		கொங்கும்
	நெய்யு காயந்த எம்		உபதேசித்தவர்கள், என்று
	பெருமானார்		நியமித்த
	(நமது) பசுமிகுமைய	வரம்பு அறுத்தார்	முன்னோர்கள் வலத்தக
	யினுடைய		கொண்டிருக்கொரு
			வரம்பைய போகி
			விட்டார்.

“... சிறப்பாட்டில் “காதலி முதலாம் நம தேவகரை” என்று அருளிச் செய்தவர் எம்பெருமானான விசேஷித்து எடுத்துக் கூறியவையு இப்பரசு நம மேற்பாசாரமும் அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானாரப் பற்றி ஆர்க்கிப பிரபந்தத்தில் “மாறனுரை செய்த தமிழ் மறை வளர்த்தோன் வரழியே” என்று இவர் தாமே அருளிச் செய்தவராதலால் அவ்வமயம் பெருமானார் தமிழ் மறைபை வளர்த்துநின்ற பிரகாசங்களில் மிக முக்கியமானதொரு பிரகாசத்தை இப்பரசாக் கிவ அருளிச் செய்கிறார். பூரீமங்கலாபுரணிகள் முதலான பூருவாசாரி யாகக் கிவியப் பிரபந்த விபாகவியாசங்களில் இட்டருள் வல்லவாகனா யிருந்தும் ஒருவரும் இட டருளவில்லை; உபதேசித்து வந்தாரானந்தன், அப்படி உபதேசித்ததும், பூரீமங்கலாபுரணிகள் ஒரு பிரகாசம் கூட்டி உபதேசித்தனமயிலை; ஒரு ஆசிரியர் ஒரு விஷயக்கு உபதேசிப்பது என்கிற முறையிலே ஓரணவழியடைவாகவே உபதேசம் செழுந்த வந்தது. எம்பெருமானார் காலம் வரையில் இவ்வளவு கூட்டு வந்ததாதிற்று. இதில் குறைகண்ட எம்பெருமானார் ‘இவ்வளவு வசம்பு இருக்கத் தக்கது; இதனால் நம பூரீ மங்கலாபுரணிகள் வளருகிதமா தெதே உலலது விரிவு பெறுகின்றனவிலை; இதல் வசம்பு அதுகேத யாகவேனும்’ என்று திருவுள்ளம் பற்றி, பாருகில் ஆணையுடையார்க்கெல்லாம் ஆரீயாரன்! கூறுமென்று பேசி வசம்புததாராய்; அதனாலியே திருவாய மொழிக்கு வியாக்கியானவன் விசேஷமாக அவதரிக்க இடமுண்டாவிற நென்று இப்பரசுத் தினால் தெரிவித்தவாறு.

சென்னை வேலாசாரியர் முதலான அநேக சதுஸ்ய க்ரந்தவகளை அருளிச் செய்து அருளிச் செயல் பெருகின வளர்த்துநின்றதற்கும் இக்கவைய எம்பெருமானார் கியமனமே மூலம் என்பதும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகக் கொள்க. ஆசாரியர்களை அதுவருகிப் ப்ரணக்சாரியர்களைத் தாம் கருடாமாந்த்ர ப்ரணக்சாரியரென்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரித்து, “முன்புள்ள ஆசாரியர்களை அதுவருகிப் ப்ரணக்சாரியர்களென்றும் எம்பெருமானார கருடாமாந்த்ர ப்ரணக்சாரியரென்றும் கூடு முதலிகள் வழங்கி வருவதற்கும் காரணம் இப்பரசுத்தினால் கிருபிக்கப் பட்டதாயிற்று. (உரை)

எம்பெருமானார் தரிசனமென்ற வார்க்குக்கு அடி கூறுதல்.

எம்பெருமானார் தரிசனமென்றேயிதற்கு *

நம்பெருமானுடேரிட்டு நாட்டிவைத்தார் — “அம்புலியோர்

இந்தத்தரிசனத்தை பெம்பெருமானாவளர்த்து *

அந்தச் செயலிவைக்கடி.

(கூவு)

இந்த தரிசனத்தை	{ இந்த ‘பூரீ மங்கலாபுரணிகள்’ விததாந்தத்த	நம பெருமான்	ஆரங்கரை
எம்பெருமானார் வளர்த்த அந்த செயல்	{ எம்பெருமானார் வளர்த்த தருகினாரான இவ்வகை விஷயத்தை	இதற்கு	இந்த விசேஷத்தாதிற்று
அம்புலியோர் ஆதிசைக் குகை	{ இப்பமுண்டலத்தினால் வளர்த்தவருட தெரித்து கொள்ளும் பொருட்டு	எம்பெருமானார் தரிசனம் வளர்த்த போர் இடம்	{ “பூரீமங்கலாபுரணிகள்” என்கிற திருவாய் சாந்தி
		வட்டி வைத்தார்	வளர்த்தருகினார்.

“...—சிறப்பாட்டில் எம்பெருமானார் தனைய திருவுள்ளத்தின் வைசால்யத்தை அருளிச் செய்த பரணக்கத்திலே அம்புலியெம்பெருமானார் தனைய திருவாயத்தாதிட்டே கூறு பூரீமங்கலாபுரணிகள் தரிசனத்தை வளர்த்தென்க நேர்ந்த பெருமைவாயும் வெளிவிடவேண்டி இப்பரசுமருளிச் செய்கிறார். கவிஞர்களில் திருவவதரிசுத மமமமவாறு காலத்திற்கு முன்னமே அருதியாக

தொந்த
உணர்ச்சு வவவ
குரு குர்

ஆசாயத்த
உதேததர் சொல்லவவவ
குரவர்பாருளர்?

உத
அந்தோ

சொல்லு :
(ஆணர்ந்தக்குறிப்பு.)

ஆளுயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தெள்ளாரும் ஞானாத திருக்குகைப்பிரான்
பின்னான் * எதிராக்போருளால் — * உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன்மறைப்போருகையன் றுரைத்தது *
இன்பபிசுமாருயிரம்.

(சக)

தன் ஆறும் ஞானம்	{ தெய்வியுமிக்க ஞானத்தை புண்டையான	அன்று	அக்காலத்திலு
திருக்குகைப் பிரான்	{ பின்னா னெனகித ஆகி புர்	மாறன் மறை பொருளை	{ திருகாச, மொழிப பொருளை (விவரிக்க)
பின்னான்	{ மகபெருமானுடைய பாம திருவடையினுள்	உரைத்தது	{ அருளிச் செய்த விவரம் யானம்
எதிராகப் போர் அருளால்	{ தமார் த தமரான பதி பொருளை	இன்பம் மிகும் ஆளுயிரம்	{ எமை மிகுந்த ஆளுயிரப் படி பெண்பதம.

* * * ஆளுயிரம் க்ரந்தம் கொண்ட அதுசகு ஆளுயிரப்படி பென்று பெயர். முப்பததி
ரண்டெழுத்துக்கு க்ரந்தமென்று எங்கேதம. சித்தி அறக்குறைய ஆளுயிரம் க்ரந்தமிகுக்கு
மென்றுகொண்டு இவனென திருநாமமிடப்பட்டது. இப்படியே மேலாக கொள்க. (சக)

ஒன்பதினாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தஞ்சைஞானியர்கள் தம்புகடும் வேதாந்தி *
ஞஞ்சையதாம்பட்டர்நல்லுளால் — * எஞ்சாத
ஆர்வமுடன்மாறன் மறைப்போருகையாய்க் தரைத்தது *
ஏனென்பதினாயிரம்.

(சக)

தம் சைர	தமது திருக்குணங்களை	எஞ்சாத ஆரவம் உடன	{ குறையாத [பரிபூரண மான] அன்புடனே
ஞானியாகல்	{ அறிவுடையார கொண் டார் நின்ற	மாறன் மறை பொருளை	{ திருவாய் மொழிப பொருளை
புகழும்	{ வேதாந்தியெனது ப்ர வசித்தாரான	ஆரவத்து	{ ஆராய்கது
வேதாந்தி	{ எஞ்சியவிரை னுமொகிரிபா	உரைத்தது	{ அருளிச் செய்த விவரம் யானம்
கஞ்சையர் தாம்	{ பட்டருடைய புகழ்க்கு பையினுள்	என ஒன்பதினாயிரம்	{ அருளிய ஒன்பதினாயிரப் படி பெண்பதம.

இருபத்தினாலாயிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

ஈம்பின்னைதம்முடைய நல்லுளாலேனியிட *
பின்பெரியவாச்சான்பின்னையதனால் — * இன்ப
வகுபத்தி மாறன் மறைப்போருகைச்சொன்னது *
இருபத்தினாலாயிரம்.

(சக)

ஈம்பின்னை	{ ஈம்பின்னையென னுமொகிரி சியர் *	நவியிட	{ கிபித்தருள, பிறகு அந்த கிபமானத
தமமுடைய நல்	{ தமது பாமதிருவடையினுள்	பின்ப அதனால்	{ னைவடிவெனத்தி
அருளால்			

பெரியவர்களை யிள்ளை	{ பெரியவர்களுள் யிள்ளை பலனுறுமாசிரியர்	மறை	{ தமியுடையவான திரு வாய் மொழியினுடைய
இன்ப ஆனது பதவி மாதிரி	{ ஆனதற்குப் பெரு விவாதபதவியுடைய பலன் கருமாழ்வாசரு விசுவரூபர்	பொருளை சொன்னது	{ அதற்குள்ளே (விவரித்த) அருளிச்செய்த விவரிக் பாணம்
		இருபத்திருவாயிரம்	{ இருபத்திருவாயிரப்படி பெண்பதாம்.

*** ஆசிரியர்கள் விவாகத்தினை அலகளை எழுதி வருவதற்குப் பலகாரணங்களுண்டு ; பின்புள்ள நூடைய உறுதியுடையதற்குமாறாக சிலர் எழுதுவார்கள் ; ஸ்வாசார்யர் உபநிஷித்தருளும் அந்தத்திசெய்தவர்கள் பெருகுகாது போலன்றிகே * அதிலே தித்யின் மடுக்கன்போலே விவாகத் துவாழ்மென்று சிலர் எழுதுவார்கள் , ஸ்வாசார்யர் எதுபடுத்தும்படி சிவமித்தருள அந்தத்திலே சிலர் எழுதுவார்கள் ; நமமுடைய புண்ணமையக் காட்டினவாழ்மென்று கருதிச் சிலர் எழுதுவர் கள் ; இவையெல்லாம் பல வகையானில், பெரியவர்களுள் யிள்ளை விவாகத்தினை மிட்டருளினது ஸ்வாசார்யரான நம்மோர்களைப் பரமக்குபசம்பரவுத்தமான விவரணத்தினால் எனபது இப்பாசரத் தினால் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இன்பா வருபத்தி மாறன் = ஆத்ய நூடைய பக்திபாணது ஆனந்த ருபமென்ற. (௬)

சுடு முப்பத்தாருவிரப்படி அவதரித்தமை கூறுதல்.

தேனியதாவயிள்ளை செப்புகேதன்னை *
வள்ளல் வடக்குத்திருவிதிப்—யிள்ளை * இத்த
நாடரிய மாறன்மறைப்பொருளைக்குரைத்தது *
சுடுமுப்பத்தாருயிரம்.

(௭)

கம்பினனை	{ கம்பினனை பென்று மாசிரியர்	மாறன் மறை பொருளை	{ திருவாய்மொழியின் அந்தத்தினை
தெனியத ஆ செய்யு	{ தெனியத அருளிச்செய்த		{ இவ்வுருமெல்லாம் தெரித்த கொள்ளும் படி
செதி தனனை	{ ஆதி குடிகொத்ததை (உட்கொண்டு)	இத்த காடு அறிய	{ காராக அருளிச் செய்த வியாகியானம்
வள்ளல்	{ உதாரண	சுரு உரைத்தது	{ சுடுமுப்பத்தாருவிரப்படி பெண்பதாம்.
வடக்குத் திருவிதிப் யிள்ளை	{ வடக்குத் திருவிதிப் யிள்ளையென்று மாசிரியர்	சுடுமுப்பத்தாருயிரம்	

* *—கம்பினனையின் உபநிஷித்ததைப் பகமெல்லாம் கேட்புருந்து இவ்விதே ஏதிரித்ததி
வவததவர் வடக்குத் திருவிதிப்பென்கே. இவா பெரியவர்களுள் யிள்ளையெப்போலே நமபினனை
யின் சிவமணமடியாக எழுதினால்லா; ஆனதுபற்றிகே இத்த விவாகத்தினை நமபினனை
வாவக உவானே வையததருளியி ருந்து திறகுபகவத்குமனத்தாலே பிரசாரத்தினரு அருளும்படி
யாவித்த. இப்போசிரியர் தொண்டாவது அந்தான சுடுமுப்பத்தாருவிரப்படிவாய அருளிச்
செய்தவனேவனதிக்கே, உலகுக்கு தருவாரய சந்திரனையுபகாரண போனது 'லோகாசார்யர்
அருமெமணவாளப் பெருமண சாயனார்' எனனும இரண்டு புத்தரதாவகளைபும் பெற்று உதவி
யதுபத்தி "வள்ளல்வடக்குத் திருவிதிப் யிள்ளை" யெனரா. (௮)

பன்னிராயிரப்படி பிறந்தமை பகர்தல்

அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர் *

பின்போகும்சுற்றிந்து பேசுகைக்கா — *தம்பெரிய

போதமுடன் மாறன்மறையின் பொருளுரைத்தது *

ஏதில்பன்னிராயிரம்.

(சடு)

அழகிய மணவாளச் சீயர்	{ வாதிக்கையிர் அழகிய மணவாள முனிவர்	தம் பெரிய போதம்	{ தமது பெரிய ஞானத்தி னான்
பின்போகும்	{ பின்னுள்ளவர்களும	மாறன் மறையின்	{ திருவாய்மொழிக்குப்பத யுரை கூறியதான
அன்போடு சுற்றி அறிந்து பேசுகைக்கா	{ அன்புடன் அக்காரித் தரிசுறு (பிறாசுறும்) பேசுதுதற்ருபாசுறும்	பொருள் உரைத்தது	{ சூழ்வுபததனை பன்னிராயிரப்படி பென் பதாம்.
		ஏதம் இல்	
		பன்னிராயிரம்	

*** வாதிக்கையிர் திருவாய்மொழிக்கு இட வியாக்கியானம் பிரதிபதார்த்த ஞாயமா தவால பதங்களின் மேல் பொருளறிந்து கொளவதற்கு இது எனிய உரைவென்பது பற்றி "பின்போகும் அன்போடு சுற்றிந்து பேசுகைக்கா" எனப்பட்டது. "தம்பெரியபோதமுடன்" என்ற விடத்து ஆழ்க்க கருத்து ஒன்றனாடி; அதாவது—வாதிக்கையிர் தீயர் கமழினையினு னைய கிஷ்பபாஸவசரிலே யடித்து கேடவசாதிருந்தும் கெடிக விடங்களில் பூவாசாய வியாக்கியானகொறிக்கு மாறும் எழுதியிருப்பது முண்டு; திருவாய்மொழிக்குப் பேசலவே திருவிருத்தத்திற்கும் இலா றுரு கிறிய வியாக்கியானம் இவதறியுள்ளார்; இரண்டினும் இங்ஙனே ஸவதகந்தையாகச் சிறி அர்த்தங்களை இவர் எழுதியிருப்பது கொண்டு 'தம் பெரிய போதமுடன்' என்கு வேண்டியுயிற்று. ஆசாயக்குபாதிக்கமான போதமன்றிககே, தம் போதம்—எவ தகந்திரமன ரோதம் எனறபடி. மேலே * முன்னோ மொழிகு முறைதப்பாமல் கேடறி * என்கிற பாகசமுனிச் செவதுள்ள மணவாளமாழாசிகளின் திருவுள்ளம் கிறிது கன்ரும்படியாக இவ்வாசிரியர் உரையிட்டிருக்கதனால் இங்ஙனே அருளிச் செய்ய கேட்கது போனும். இந்த வாதிக்கையிர் ஓர் மஹானுசையாலே இவர்க்கு ஒரு குறை கூறினதாகவும் இருக்கமொணனுதென்கிற திருவுள்ளமும் மாமுனிகளுக்கு இருக்கதனால், மேலே "ஏதில்" என்கிறவிசேஷமும் கொடுத்து ஞாயவாது தழுவிக் கொள்ளுகுஞ்சென்க. ... (சடு)

பெரியவாச்சான்பின்னை கிக்குண்டான தொரு அலிர தாரணமான

பெருமையைப் பகர்தல்,

பெரியவாச்சான்பின்னை பின்புள்ளவைக்கும்

தெரிய * விடாக்கியவைகள் செய்வால் — * அரிய

அருளிச்செயற்பொருளை ஆரியகட்கிட்பொது *

அருளிச்செயலாப்த் தறிந்து.

(சடு)

பெரியவாச்சான்பின்னை	{ பெரிய வாச்சான் பின்னை மொண்டமாசியர்	அரிய அருளிச் செயல்	{ அருமையான தவப்பா பத்தப்பொருள்களை
பின்பு உள்ளவர்க்கும்	{ திருவாய்மொழி தவிராத மறமுண்டதவியல் பிரபந்தங்களுக்கும்	இப்போது	{ இக்காலத்தின ஆசாசியர்களுக்கு
தெரிய	{ கிளக்கமரம்	அறிந்த அருளிச் செயல்	{ அதற்குப் பதவசனம் பன்னிருத்தருப பாஸ சாயிறும்.
வியாக்கியானங்கள் செய்வால்	{ வியாக்கியானங்கள் அரு கிள் செய்ந்ததற்குமே	ஆயத்தி	

*** தெ ஸ்ரீரத் தாபகாசுரணினுந், திருவாய்மொழிதரு பாததிரம் அவதரித்த விபாக்வி
பாணக்களை வெளிவிட்டருளிஞாந்நிதறு. காலையோததிறதும் விபாக்விபாண மிடபருளிணவர்
பெரியவாச்சாண் பிள்ளை யாதலால் அந்நாளுடைய மதேவரங்காததாத இப்பாட்டிங் விபக்த
கூறுகின்றா. பெரியவாச்சாண் பிள்ளை காலாயோததிறதும் விபாக்விபாணம் அருளிச்செய்தி
லாசில் திவ்யப்பபக்த திவ்யரத்தனைகளைப் பின்புள்ளாய் அதிபது பதவசனம் செய்பவே
முடியுதா அந்நாற்போகிசியர் பாமக்குறைய செய்கருணினதால்தான் பின்புள்ளார்கள் ஆசார்ய
பித ததிஸமர்நது திவ்யப்பபக்தப் பொருள்களை ப்மபாசனம் செய்ய வேண்டியவா விளைந்ததென்று
உணரமுடியுதாத்நிதறு.

பெரியவாச்சாண் பிள்ளையருளிய விபாக்விபாணம் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரும
பாடும் ஸுப்பமாப்போனாதும எந்தவிட திவ்யப்பபக்தகருணக்கு அந்நாளுடைய விபாக்விபாணமே
கண்ணமாரிடுப்பது கொண்டு இவ்வளவே அருளிச் செயலவாநிதறு. (சக)

சில சில பிரபந்தங்களுக்கு உரையிட்டவர்களைப் பற்றிக்கூறுதல்

நஞ்சீய்செய்த விபாக்விபாணம் காலிரண்டுக்கு *
எஞ்சாமைவாலைகது சிவிலயே —* தம்கீரால்
வைபகுதுவிந்தம்பி மன்னும ஸவாஸமுனி *
செய்யுமவைநாழும் சில.

(சக)

நஞ்சீய் செய்த விபாக்விபாணம்	நஞ்சீய் அருளிச் செய்த விபாக்விபாணம்		
நான் இரண்டுக்கு	{ சில மீர பந்தங்களுக்கு யாம;	மனது மணவாண முனி	{ அழிய மண வானச்சே ரும்
எஞ்சாமை வாவாக்கும் திவ்யியே	{ ஒன்று தம்பி மல் எங் வாப பிரபந்தங்களுக்கு மகிவியொ.	தம கீரால்	{ தமது திரு கரு ண க் செய்தருளின விபாக்வி பாணத்தோடு மிலவே யாம்;
வைபகுதுவிந் தம்பி	{ பிள்ளை வேளாச்சாரியரு டைய திருத்தமயிவா கான அழகிய மணவா ணப் பெருமான் கரய னும்	செய்யுமவை தாழும் சில	{ (எஞ்சாமை வாலைக்கு யிவ்யியே)

*** திருவாய்மொழிதனிரகத மற்ற பிரபந்தங்களுக்கெல்லாம் பூர்த்திபாக விபாக்விபாண
மிட்டருளிணவர் பெரியவாச்சாண் பிள்ளை யென்று கீழ்ப்பாட்டிஷ்ருளிச செயத ப்மபக்தியினுலே
சில சில திவ்யப் பிரபந்தங்களுக்கு விபாக்விபாணமருளிச செய்கிருக்கின்ற ஆசிரியர்களையும்
தெனிககவேண்டி இப்பாட்டி அருளிச்செய்திதபடி. “நாளிரண்டுக்கு” என்றது ஒரு வங்கையை
விலே தோக்காருவனாறு; “வைபகுதுவிந்தம்பி” என்ற கருத்திற் அருளிச்
செய்ததகதனை. நஞ்சீய்மிட்டருளின விபாக்விபாணமகது திருப்பாவையகரும் கண்ணிநுண் நிறத்
தாமபுருதே கண்ணிநுண் பிள்ளை வேளாச்சாரிய பவித்தாளார். பூத வேளாச்சார்ய ஸதேவர
கதம் ஆசார்யதருதுவகாச துமண அழகிய மணவாண; பெருமான் காயனார் திருப்பாவையகரும்
அமலபுருதிபிராணுதரு ம கண்ணிநுண் நிறதகாமபுருதும் விபாக்விபாணமிட்டருளிணதகக கான
மெது. மன்னுமணவாஸமுனி யென்றது—வாக்கிதகஸி அழகிய மணவாணச் சேவரை; இவர்
(முமாயிசததில) திருகிருத்தமொன் துருகே உரையிட்டதாகக் கண்ணிநுண்.

ஆக, இப்பா அல தெனிக்விபாணமிட்டருளின ஆசிரியர்களை முயலிரததில் கிற்சில பிர
பந்தங்களுக்கு விபாக்விபாணமிட்டருளினது விவகிதது. பெரியவாண திருமொழிதருத

திருவாய்மொழியினை ஐந்து ஸ்வரப்பதேச விவரங்கொண்டதானிசு செய்திருப்பதாக இக்காலத் தில் வெளிவந்தவழிமுறை உண்ணாமலில் அவ்வாசிரியா இடமுள்ள காரிதகங் ஒளசிதவயிலில். அப்படியிருந்தால் இஃது மனவானமா முனிசு அவ்வாசிரியரது திருநாமதவத பெருந் தருமிச் செய்பாதிதகங் பாவனத்திலில் பெணது பெரிமார் பாவனக்ககதெட்டிநாணக. திருவாய் மொழிப்பிரிவினைவந்ததிலில் பின்புள்ளவொரு மஹான்பணிதத்தா யிருக்கவருக்கும் அந்த விவரங்கொண்ட.

(அ)

ஈடுமுப்பத்தாருயிர்ப்படியின் பிரசாரமுறை கூறுவன
இப்பாட்டும் மேற்பாட்டும்.

சீரார் வடக்குத்தி ருவிதிப்பிள்ளை * எழு
தோரர் தமிழ்வேதத்தேனை —* தாருமென
வாக்கிமுனைகம்பிள்ளை யீபுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாக்கோடுத்தா * பின்னதனைத்தான்.

(அ)

சீர் தூ வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	சீர்மொழிபெருந்திய வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை யோ பெண்ணுமொசிரியா	தாருமென வாக்கி	{ இதை எண்ணிடும் கொடுமென்று செய்து வாக்கி
சுருது	சுருதுபெருந்திய	பின்	{ தூதர்க்குதலுடைய சீய மணமாண பின்பு
சீர் தூ தமிழ் வேதத்தே நாருமென	{ தெந்த திருவாய்மொழி விவரங்கொண்டவாசிரியர் முப்பத்தாருயிர்ப்படி கூட	அதனை	{ அந்த பாட்டு முதி கோசத் வை
முனை கம்பிள்ளை	அக்காலத்தில் கம்பிள்ளையானவர்	சுபுண்ணி மாதவர்க்கு தாம் கொடுத்தா	{ சுபுண்ணியாதவப்பெருநா சென்னுமொசிரியானக யிலே தாதருவினா.

* * * திருவாய்மொழிக்கு ஐந்து விவரங்கொண்டவர்கள் அவனிதனவாகக் கீழே வருவரிச் செய்தார்; அந்த ஐந்து விவரங்கொண்டவருள்ளும் சுடுமுப்பத்தாருயிர்ப்படி பெணதிற விவரங்கொண்டவராக, என்னெப்பாசிரியருக்குமுண்டவராக இருந்து வருவதனால் இதைப்பற்றினை வரலாற்றை புணர்ந்தவென்னுமிவனது திருவாளும். பற்றின மா முனிசு இரண்டொட்டாலே அதை புணர்ந்தி வருவருகிறார்.

* கம்பிள்ளை கம்புமுண்ட கம்புமுண்டலேயிவிடப் பின் பெரியவாச்சான் பிள்ளையதனால் * என்று கீழே வருவரிசு செய்பாடி கம்பிள்ளையின் கம்புமுண்டதனால் பெரியவாச்சான்பிள்ளை யிட்டருவினை இருப்பததினாலியர்ப்படி விவரங்கொண்ட இரங்குபடி, கம்பிள்ளை மதிறுருவினை திருவாய்மொழிப்பொருளை உபயோகித்தருளுந்தோது அனைத்தேயுத்தகை வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை பட்டோலை கொண்டு சுடுமுப்பத்தாருயிர்ப்படியாகக் முடித்து கம்பிள்ளை எண்ணிதியிலே கொண்டு போய வைத்தருகிறார்; அதை அகா கடாசிரிதது "ஆகவே கொலம் செய்பாப் போலே அறியாதவர்களை காண்கிறது; ஆகவே கமது கட்டினையிறிகை எழுதினீர்; இருக்கடும்" என்று சொல்லி அந்த முதி கோசத்தை உண்ண வைத்தருகிறார் (கம்பிள்ளை); பெரிய பெருமாளுடைய சீயமணமானுள்ளி கம்பிள்ளை இஃது முதி கோசத்தைத் தந்தருவாரென்று தெரிந்து கொண்டு சுபுண்ணி மாதவப் பெருமா என்னவார், இந்த சுதி விவரங்கொண்டமே உலகில் பிரசாரம் பெற்றவென்னுமென்று ஆவல் கொண்டு அதற்குப் பாகவாக பகவகசியமணதவதப் பெறுகிக்கவேண்டுமென்று கூறுகிப் பலகாலம் பெரிய பெருமானை வலஞ் செய்து வந்தார்; பெரிய பெருமானும் திருவுள்ள முகத்து இரங்கி கம்பிள்ளைக்கு நியமித்தருகிலே, பின்பு அந்த முதி கோசத்தை அகா சுபுண்ணிமாதவப் பெருமானுக்கு அந்தருகிறார். இதற்கு மேலுள்ள வரலாறு மேற்பாட்டில் காணத்தக்கது.

(அ)

ஆங்கவர்பால்பெற்ற சிறிபாழ்வாணப்பிள்ளை *
தாம்கொடுத்தார் தம்மகனா தம்மகையல்— * பாங்குடனே
நரலுர்பிள்ளைக்கவாதாம் நல்லமகனாக்கவர்தாம் *
மேலோர்க்கித்தாநவரே மிக்கு.

(25)

அவர பால் பெற்ற	அவ்வாறானால்	அவர பால் பெற்ற	அவ்வாறானால்
நிலைமையான அய்யின்ன	அந்த நம் பிள்ளைகிடத்	நிலைமையான அய்யின்ன	அந்த நம் பிள்ளைகிடத்
தாய	தில் பெற்றுக் கொண்	தாய	தில் பெற்றுக் கொண்
தம் மனநிலை தம் மனநிலை	உலகமே	தம் மனநிலை தம் மனநிலை	உலகமே
மேலுத்தா	உதிவசம்வாணப்பின்ன	மேலுத்தா	உதிவசம்வாணப்பின்ன
அவர தாய்	பெண்கிற அம்மையின்	அவர தாய்	பெண்கிற அம்மையின்
பாங்குமடிகை	யு [மயுணர்வரிமாதல]	பாங்குமடிகை	யு [மயுணர்வரிமாதல]
	தம்முடைய திருக்குறள்		தம்முடைய திருக்குறள்
	சாண பதம்மபாப்பெரு		சாண பதம்மபாப்பெரு
	மாளுடைய எண்கில்		மாளுடைய எண்கில்
	(அந்த எண்ணில்) கொடு		(அந்த எண்ணில்) கொடு
	த்தருளினார்;		த்தருளினார்;
	அந்த பதம்மபாப்பெரு		அந்த பதம்மபாப்பெரு
	மான்		மான்
	திருவுள்ளத்தி வீரக்கத்		திருவுள்ளத்தி வீரக்கத்
	தடவோ		தடவோ

“ * * * கீழ்ப்பாட்டில் “சயுண்ணிமாதவர்”க்கும் “தாம் கொடுந்தவர்” என்றருளிச் செயலான பின் “ஆங்கலப் பரல பெற்றா” என்றருளிச் செய்திருப்பதற்குப் பொருக்கமான பொருள் “அந்த சயுண்ணிமாதவர் பெருமானிடம் பெற்றுக்கொண்டவரான” எனது தோன்றக்கூடியது; கம் பின்னை சயுண்ணிமாதவரிடம் கொடுத்தருளினு ரென்றும், அந்த சயுண்ணிமாதவர் சிதிர்பூழ் வானப்பிள்ளையிடம் கொடுத்தாரென்றும் கூறுவதான இவரால் பொருள் தோன்றக்கூடியது. ஆனால் பின்னையோகஸ்தியர் பணித்த சிவாகஸ்தியானதின—“இப்படி கமயின்னையுடைய ப்ரஸாதத் தாலே, சிதிர்பூழ்வானப்பிள்ளை பெறாது திருகாமத்தையுடையவரான சயுண்ணிமாதவர் பெரு மானுக்குப் ப்ராப்தமான சடானது” எனது கூறப்பட்டிருந்து, சயுண்ணிமாதவர் பெருமானுக்கே சிதிர்பூழ்வானப்பிள்ளை பெறாது ஒரு சிற்பேர் உள்ளதாகவும் கூறப்பட்டிருள்ளது. ஆகவே அனைத்தருழியியலாத் தல் கமக்குப்பயனியாத் தது. * “திருவருளமரல மீசனைமுதலி” இத்தயாதி யான சுட்டுத்தனியனின் “இருகண்ணர்க்களபுடைய கமயினனை இவரீடனித்தத்தர்க்கயந்த மாதவர் பற்பகரவர்” என்றன்னதும் கோக்கத்தக்கது. “வந்தே மாதவம்”மகாப ஸாமர: கோலேத பற்பகரவர்” என்ற ச்லோகமும் இவரு அதுகூறித்தயுரிபது. (சக)

(五)

இனி பூர்வசந பூஷணப்பெருமை கூறுதற்கு அடிகோலுதல்.

நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் கஞ்சியர் கூட்டினார்
யென்பர் * அவரவர் தமேற்றத்தால் —* அன்புடையோர்
சாத்துதிருகாமங்கள் தானென்று நன்னெஞ்சை *
வத்ததனைச் சொல்லியீர் யின்று.

(Co)

கம்பெருமாள் நம் மகே வாய் கொடுத்தார் கை பினை நனபா	<p>கம்பெருமாள் கொன்றும் கம் மாழ்வாய்நாறு அம் கஞ தி பம் ருண நம் நம் பின்னா கி ய ண் நம் கி ய பித் துத் கருவன் (கருவன் கி யென்றார்)</p>	<p>அவா அகர் தம் கருவன் தான்</p>	<p>அவரகர் கொடுத்தார் அவர் கருவன் கர் கருவன் கர் கர் (கேற்கு நம் கி ரு க் கருவன் கருவன்)</p>
--	--	-------------------------------------	---

அன்பு உண்டாயேன் சாத்த	அவரவர்களிடத்தில் அன்பு கொண்டு மறாக்கன் தொடர்ந்து இருக்கின்ற	அன்பு கொண்டு இருக்கின்ற	அன்பு கொண்டு இருக்கின்ற
திருநாமம் உண்டாயேன் சாத்த	திருநாமம் உண்டாயேன் சாத்த	திருநாமம் உண்டாயேன் சாத்த	திருநாமம் உண்டாயேன் சாத்த

இப்பாசாப்தமுதல் முதல் ப... அங்குள்ளும் எதற்காக அந்நிதி செய்யப்படுகின்
தன வெண்ணில, கீழே ஆழவார்த்தைப்பற்றியும், ஆழவார்த்தைச் செயல்களை விவரிக்கின்ற
முதல்நாலை காத்தருளின ஆசாரியர்களைப் பற்றியும், அந்த விவரிக்கின்றவர்களில் தலைவான ஒரு
முதல்நாலை காத்தருளியுள்ளவர்கள் காத்தருளப்பட்டபற்றியும் அந்நிதி செய்காரிதான். இனி அந்நிதிச்
செய்யத் திருவுள்ளப்பற்றின் விவரிக்கின்ற வெண்ணில, அந்நிதிச் செயல்களுக்குக் காப்பாகப்
பிள்ளை வேலாகாசார்யர் அந்நிதிச் செயல் பூர்வகாலத்திலும் இவ்வாசாப்தத்தின் பின்புறப்பற்றி
வருகிச் செயல் நீண்டதருளினார்; [அது ஆழவார்த்தை முதல்நாலை பாசாப்த முதல் அந்நிதிச் செய்
யப்படுகிறது.] அந்த ஆசாரியர்க்கு வேலாகாசார்யரென்கிற திருநாமம் வந்த வழியை கருதிக்க
வேண்டியதாகிற்று; ஏதற்காக அந்தத் திருநாமம் எய்தினதென்று இருந்தது; அந்தத் திருநாம
மே இவர்க்கு இடப்பட்டது என்று சொல்ல வேண்டியது. [அது இவ், இவ் ஆம் பாசாப்தங்களா
வருகிச் செய்யப்படுகிறது.] அந்தப் பாசாப்தத்தின்கண் எய்தினதென்கிற திருநாமத்திற்
கும் திருநாமம் சொல்லவேண்டியது பார்த்தாயிற்று, அதற்காக இப்பாசாப்த அடியில்க்கின்றதென்க.

எய்தினதென்கிறதென்கிற சொல்ல நீண்டதென்கிற பார்த்தாயிற்று முதல்நாலை
என்கிற பார்த்தாயிற்று, கவனத்தோடு, கருதியோடுகூட நீண்டதென்கிற வார்த்தை எய்தினதென்கிற
ஒரு வேலாகாசார்யர் எய்தினதென்கிற. எம் என்று கருதியதென்கிறதென்கிற பார்த்தாயிற்று காத்தருளியுள்ள
வால், அந்த பார்த்தாயிற்று காத்தருளியுள்ள வால் விசேஷத்தின் ஒவ்வொரு
மறாக்கனான கவனத்தோடு முதல்நாலை திருநாமங்கள் உறுதியாகவருகின்றன.
பூர்வகாலத்திலுக்கு எய்தினதென்கிற திருநாமம் ஒருநாலை ஒரு அங்குலமாக நீட்டித்தது.
சுட்கோபர்க்கு எய்தினதென்கிற திருநாமம் பூர்வகாலத்திலுக்கு வேலாகாசார்யர்
முனிகார்க்கு கருதியதென்கிற திருநாமம் பட்டா இடத்து திருநாமத்தின் தாழ்வுக்கு உய
ர்வின் பெய்ந்த திருநாமம் கருதியார் சாத்தியது. இவன் விவரிக்கின்ற எய்தினதென்கிற வால்
வால் உண்டாக. இப்படி முதலுள்ள திருநாமம் பெருமைமைக்கவந்த அதற்குத் தகுதியாக
இடருளின திருநாமத்தைக் கொஞ்சம் சீயும்கூட அங்குள்ளுக்கு உறுதியென்கிற தம் திருவுள
வத்திற்குள்ளிச் செய்காரியிதான்.

(10)

நம்பினதென்கிற வேலாகாசார்யரெனும் திருநாமம் வினைத்தமைவிளம்புதல்

தன்னுயர்க்குக்கந்தாடைத் தோட்டார் நம்முதல்கள் *

என்னவென்கிறதென்கிற வேலாகாசார்யர் —* பின்னை

உலகாரியனெனும்பேர் உயிர்வளிக்கோங்கி *

வினாகாமல் கின்றதென்றும்மேல்.

(11)

தன்னுயர்க்கு

கந்தாடை

தோட்டார்

தம் உயிர்வளம்

பார்த்தாயிற்று

{ கந்தாடை உயிர்வளம்

{ தோட்டார்

தோட்டார்

தம் உயிர்வளம்

என்ன உலகாரியனெனும்

உயிர்வளம்

பின்னை

உலகாரியன் என்னும்

பேர்

* நீர் என்ன வேலாகாசார்யர்

உயிர்வளம்

தம் உயிர்வளம்

உலகாரியன் என்னும்

பேர் திருநாமம்

எப்பிள்ளை ஒரு தலை } கம்பிள்ளைக்குப் பிரசித்த } மேன் எனறும் விவகார } மேலுள்ளகாலம், காலம்
மறி } மறி } மறி } போமல் நிலை கண்ட
யின் கிண்ட } யின் கிண்ட }

*** முதலியாண்டாண்டைய திருவந்ததிலே நோன்றி ஆசாரப்படுஷராயப் புகழ் பெத்திருந்த கந்தாடைத் தோழப்பொன்னும் கல்வாயி கம்பிள்ளை காலததில் கோரியில் ஒரு திருவிதியில் வாழ்க்கை உத்தர. அன்றும் கித்வானுகவே யிருந்தாப், அந்நேரமும் கம்பிள்ளை திருவந்ததிலேயே ஆசாரிதது அந்தநகரன கேட்டு வந்தார்களே யன்றி அவரிடம் ஒருவரும் வந்து பணிகிலார்; அதனால் அவர்க்கு கம்பிள்ளையின்மீது அன்புபெய் அந்நிமித்தம் அவரைத் தாவித்துக் கொண்டு யிருந்தார் அந்தத் தோழப்பார். இப்படியிருக்கையில் நுநுநான் அவர் க்கு அதுதராம தோன்றி கம்பிள்ளையிடம் சென்று அபராதநிதாயணம் செய்து கொளையேனறு மென்று ஆசாரப்படுஷராயி அவர் புறப்படுவதாக இருக்கையிலே, 'ஐயோ! மனாரூபநிதாயணம். இந்தத் தோழப்படுஷராய திருவந்ததில் கந்தாப்படி கால் பிறந்தோமே! அவரிடம் சென்று பொறுப்புத்துக் கொள்வோம்' என்று கம்பிள்ளை அதே ஸமயத்திலே அந்தத் 'தோழப்படுஷராய திருமாளிகை வாசலில்வந்து பதுங்கி நிற்றிருத். தோழப்பா வெளியே யெழுந்தருளினதும் அவரை கம்பிள்ளை தெண்டனிட்டு கைமை வேண்ட, இதைனன ஆச்சரியமான குணம்! என்ன கியந்த கந்தாடைத் தோழப்பார் கம்பிள்ளையை மோகி 'நீ சென்ன லோகாசாரியரோ!' என்று ஈடுபட் டிக் கூறினாராம்; அது முதலாக கம்பிள்ளைக்கு லோகாசாரியரென்கிற ப்ரஸித்தி விளைந்ததாம் (இ)

வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை தமது திருக்குமாரர்க்கு ஆசார்ய

திருநாமத்தையே யிட்டாரென்பது.

பிள்ளைவடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை * அனபால்
அன்ன திருநாமத்தையாதரித்து — * மன்னுபுகழ்
மைத்திருக்குச்சாந்தையால் வந்து பந்தது * எங்கும்
இந்தத்திருநாமமிங்கு.

(இஉ)

பிள்ளை	பிறகொரு காலத்தில்	மன்னுபுகழ் மைக	யசையிவான தமது
வடக்குத் திருவிதிப்	(கம்பிள்ளைதிருவந்ததான)	தருக்கு	திருக்குமாரர்க்கு
பிள்ளை	வடக்குத் திருவிதிப்	உதரித்துசாத துரை	விரும்பிஇட்ட படியிலுள்
	பிள்ளையானவர்	யால்	
அனபால்	ஆசாரப்படுஷராய	இவரு காலமும்	இவருக்கெல்லாமும்
	திருவந்த	இந்த திருநாமம்	துத தோகாசாராய திரு
அன்ன திருநாமத்தை	அக த லோகாசாராயதிரு		நாமமாண்டு
	காமததை	ககது பந்தது	(அமரது மபயதாகப் பச
			விததாயிற்று.

*** வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளையானவர் கம்பிள்ளை திருவந்ததிலே காலகேஷபம் செய்து போராளிறக்கலில் அயாவரு ஒரு திருக்குமாரர் ஆசாரயத்து அதுச்சாறுநிசயத்தினால் கோனற. அக்குமாரருக்கு கல்வாசாரப்படுஷராய திருநாமத்தையே காத, ந கே.ஹுநெனறு திரு வுணனம் பற்றிய வடக்குத் திருவிதிப்பிள்ளை லோகாசாரியரென்று காமகாணம் செய்துநாப் பிள்ளை லோகாசாரியரெனறு அத்திருக்குமார உலகநெனறும் ப்ரஸித்தி பெற்றாடுவென்கை (இஉ)

திருமழிசைப்பிரான் நமமாழ்வார் பெரியாழ்வார்களின் திருவவதார
ஸ்தலம் கூறுதல்.

மன்னுதிருமழிசை மாடத்திருத்தருகர் *
மின்னுபுகழ்வில்லிபுத்தூர் மேதினியில் —* நன்னேறியோர்
ஏய்த்தபத்திரா நெழல்மாறன் பட்டத்தினான் *
வாய்ந்துத்தவ்வுர்களவகை.

(உ.உ)

மேதினியில்	இவ்விலகில்	சம் நெறியார் வயத	மன்னார்வக திருத்தருக
மன்னு திருமழிசை	திருமழிசை	பத்திரா	செரும் திருமழிசை
மாடம் திரு குருகர்	மாடங்கள் குற்றி திரு	எழில மாதன்	அழகிய நம்மாழ்வார்
மின்னு புகழ் வில்லி	விளையுமபுகழ்முதலாய	மப்பிரான்	பெரியாழ்வாரென்ன
புத்தூர்	ஆ விவிலிபுத்தூரம	வாய்க்கை	இவ் இவ் சூழலும்
	(ஆகிய இவ்முதலாய	உதித்த	இவ்வுலகத்தினதில் எப்ப
	தருப்பதினான்)	மயர்வா வகை	தற்குப்பொருத தமரை
	(முதலிய)		அவதரிக்கப்பெற்ற
			திவ்ய தேசங்களாகம்.

ஆண்டாள் மதுரகனிகள் உடையவர்களின்
அவதாரஸ்தலங்கள் கூறுதல்

சீகரமில்லிபுத்தூர் செல்வத்திருக்கோளூர்*
ஏரார்பெரும்பூதாரென்னுமிவை—* பாரில்
மதிபாகுமாண்டாள் மதுரகவிடாழ்வார்*
எதிர்வந்தோனையுரிபுகு.

(உ.உ)

பாரில்	இவ்வுலகில்	மதி சூரும் ஆண்டாள்	சூண்டி நிரமயிவ் சூண்ட
சீர் சூரும் விவிலிபுத்தூர்	சூர் விவிலிபுத்தூர்	மதுரகவிடாழ்வார்	டாரும்
செல்வம திரு கோளூர்	சூர் உலகமைய சூர் மல்	எதிர்வந்த	மதுரகவிடாழ்வாரும்
வா து பெரும்பூதார்	சூர் பெரும்பூதார்	இவ்ரு தேன்றிய	உடையவரும்
மன்னும இவை	என்று சொல்லப்படு	கை	இவ்வுலகில் வந்து
	கிற இந்தவர்கள்		அவதரித்த திருப்
	(முதலிய)		பத்திராகம்.

* * *—திவ்வியப் பிரபந்தங்களை யருளிச் செய்தவர்கள் விஷயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய
மலை—கடைநீர்—அவதாரஸ்தலங்களை இவ்வுலகத்திலேயே அருளிச் செய்து தலைநகர மதுரையி
லிருந்து. திருவடங்குததழிதரு ருளிக் செய்த இராமானுச ஸ்ரீநாதசுவாமியைப்பற்றி இதில்
ஆனமும் அருளிக் செயலாமைமயவே அந்தப் பிரபந்தம் மலையிலேயேயுள்ள சோரத்தாரு அககா
லத்தில் கொள்ளப்படவில்லை யென்று தெரிகிறது. ஆனதுபற்றியே அப்பெரிய பெணது
மாவியர் அகந ஸ்ரீநாதசுவாமியைத் தலிதகிதே மலையிலேயே கண்டது இடபருளினார்போனும்.
மன்னவாமாழ்வாரினர் தாமே ஸ்ரீநாதசுவாமியை மலையிலே தீவயப்படுத்தவகையினாரென்ப
ஆதாக்கிவருணு மெனமும், உருத்தாரநினைமுதலாகக் கொள்ளும் அகத்யவன விஷயம் இத்த
ஸ்ரீநாதசுவாமியைக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும் தீவயிதநுநிநுசென்று பெரி
யார் பணிகளில் மேட்டிருக்க.

(உ.உ)

இது முதல் ஏழுபாசுரங்கள் ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
பெருமை கூறுவன.

அன்னபுகழ்முமேம்ப யண்ணலுலகாசிரியன் *
இன்னகுளால்செயதகலை யாவையிலும் —* உன்னில்
திருவசன ஸுடணத்தின் சீர்மையொன்றுக்கில்லை *
புகழலவிவவாரத்தை மெயிப்போது. (இரு)

அன்ன புகழ்	அப்புகழப்பட்ட புகழை	திசுந்	மிச லினவருகின்ற
முமேம்ப	புகழடையால்	வாண பூஷணத்தின் சீர்	ஸ்ரீவசந பூஷணத்தின்
அண்ணலுலகாசிரியன்	முமேம்பைக் குலத்தலகாரன்	மை	ருண்டான நிறப்பு
	வவசாமி பிள்ளை	ஒன்றாக இருக்கில்லை	மற்றொரு தாறுக்கும்
	வோவாசாரியன்		வாய்க்கலிக்கில்லை;
இன அருளால் செய்த	பசுமதிருபை மாதுபாச	இப்போது இவ்வார்த்த	இப்போது சொல்லுகிற
	அருளில் செய்த	தை	துந்த வார்த்தையா
உன் யாவையிலும்	சுதுவல்லு கார்த்தவனொன்		னது
உன்னில்	வாவற்றிணுள்ளும்	புகழ் அவ	அதிகயோக்கிடனது;
	சுரபுகழிடனது	மாய	வாதமொன்று.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யபாஸ்தரமானது * ஸாங்காலிவ த்விட ஸம்ஸ்க்ருதநய வேத
ஸாரணத்த ஸங்க்ரஹமஹாரஸ வாக்யஜாதம் * என்கிறபடியே அதிய வேண்டுமாததமெல்லாம்
அழகாக நிரம்பப் பெற்றதாதலால் இது நிகரற்றதெனப்பது அத்த வாதமன்று; மெய்யுணரவே.
(இஉ)

ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற திருநாமத்தின் காரணம் கூறுதல்.

முன்னம் தூவோர் மொழிந்தவசனங்கள்
தன்னை * மிகக்கொண்கேற்றோர் தம்முயிக்கு— * மின்னணியாக்
சேரக் சமைத்தவரே சீவசனபூஷணமென்
பெர் * இக்கலைக்கிட்டார்பின். (இச)

முன்னம் தூவோர்	பூருவாசாரியர்க்கு அரு	சேர சமைத்த	சேர்த்த அணி வகுத்த
மொழிந்த	ளிக் செய்த	அவரே	அவ்வாசிரியர் தாமே
உசனங்கள் தன்னை	ஸ்ரீவசனத்தில்கே	பின்	பிறகு
மிக கொண்க	பெருமபாதும் சேர்த்த	இவைக்கு	இந்த க்ரந்தத்திற்கு
சுதிரேசு தம் உயிர்க்கு	கல்லியிற் நிறத்தருள	சீர் வசனபூஷணம் என்	ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற
	ட ஆத்மாவிற்கு	பேர்	திருநாமத்தை
மிக அணி ஆ	அழரிய அலங்காரமாக	இட்டார்	இப்பருணினா.

* * * ஸ்ரீவசநபூஷணமென்கிற க்ரந்தத்திருநாமத்திற்கு விவரணம் காட்டியருளினாரா
பிறகு. மண்ணொளியா முனிகள் தாமே ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாசயாக அலதாரிணையே— “சதச
ப்ரகசமான பூஷண தத்துக்கு சதபூஷணமென்று பேராமாப்பேரலே பூர்வாசாரியர்களுடைய கசக
ப்ரகசமாய அதுஸந்தாதகருக்கு ஒன்றுல்லவல்லபகரமாகி ருக்கையாலே இதுக்கு வசநபூஷணமென்று
திருநாமமாசிறிது” என்று அருளிச் செய்துள்ள ஸ்ரீவசந இவகே அதுஸந்தேயம். பூருவா
சாரியர் தனின் வசனங்களுடைய [ஸ்ரீவசநத்தினையே] கொண்டு அமைக்கப்பட்டதாய முழுநத *
கனின கண்ட திறிந்த பூஷணமாயிருக்கக் தக்கதான இந்த க்ரந்தத்திற்கு ஸ்ரீவசநபூஷண மென
ணம் திருநாமம் சரலப பொருந்து மென்க,

இப்பாசாத்தின் "சோமசுடனமென்னும் பேர்" என வழங்கி வரும்பாடம் பொருள் தரது; அது உறுத்த தகவது. என்பேர் என்பதற்கே என்னும் பேர் என்று பொருள். (௫௪)

ஸ்ரீவசநபூஷணாதிகாரிகள் துர்லபர்எனல்.

சூர்வசனபூஷணத்தி னுழ்போருளெல்லாமறிவார் *
சூரதசொன்னேரிலனுட்டிப்பார் —* ஓரோருவ
ருண்டாதி லத்தனாகாணுள்ளமே * எல்லார்க்கும்
அண்டாத தன்றோவது.

(௫௫)

வசனபூஷணத்தின்	ஸ்ரீவசனபூஷணத்தி	உள்ளபே	மெனமே
சூர் பொருள் எவ்வளவு	ஐண்டிய	ஓர் ஒருவர் உண்டு சூலை	யாரோறு மொருவர்
அறிவார் சூர்	கம்போமான அத்தன	அத்தனை வரண்	தேறினாரெல் தேதக்
அது சொல் பேரில்	களை பெயலாக	அது	கருமெனறதி;
அனுட்டிப்பார் சூர்	அறிவவல்லாரிலிள்;	அது	அக் த தி வசனாதமமா
	அக் த ஸ்ரீவசனபூஷண	அது	எது
	என்றாம் துட்ட எட்	அவ்வாறாகும் அண்டாத	ஒருவாக்கும் அறி யவும்
	டரையிலே	அ அன்றோ	அது. அக்கவும் எளி
	அது அக் க வல்லவா		ய தொன்றத் துறண்.
	கருவினா;		

* * * ஸ்ரீவசநபூஷண மெனபது பெரியதொரு மீமாமஸா சாஸ்த்ரம்; இது ஸாந்திர ரூபமாக அமைந்திருத்தலால் பொருளறிவது. அரிது; வியாக்கியானங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு அறிவப் பெற்றாலும் அதனபடி அனுட்டிப்பது மிகவு மரிது. இப்படி அறிவபடி அனுட்டிக்க கும் முடியாதபடி அதிகாரிகளறறதொரு சாஸ்தாதனை ஆகிரியர் அருளிச் செய்யலாமோ வேளை, ஸர்வாதமவ அதிகாரிகளே யிலகை பெயலப் போகாது. ஒரோருவர் உண்டாகிலத் தனை காண்; * மறுஷயானும் ஸற்றஸரேஷா கச்சித் உறுதி ஸிதநஸே, யதநாமடி ஸிதநாகாம கச்சித் மரம் வெக்டி ததவத: * என்று நிகையிலருளிச் செய்தபடியே ஒவ்வொரு ஸாஸத்தில் ஒவ்வொருவரிகாரி தேதங்கடு மெனறதாயிடுது.

அதுஷ்டிக்க முடியாதபடி இதில் என்ன விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கின்ற தென்னில்; * சூர் தம் செயதவர்கன் பக்கல் பொன்றபடி கருணையும் கிரிப்பும் உகப்பும் உபகாசம்குடியும் கடக்க வேணும்" எனறும், "விதவிதபோசம் நிஷிதத போசம் போலே லோகனிருத்தமுமன்ற, காகதேஹ துஷ்மனது; ஆபிரககச் செப்தே ஸ்வரூப விருத்தமுமாய் மேதாந்த விருத்தமுமாய் கிஷ்டகாழித முமாய்சாபய ப்ரதிபக்கமுமானிருக்கையாலே தவாந்யம்" எனறும் இவ்வளவு அருளிச் செயலப் படமுள்ள பல்பல விஷயங்கள் அதுஷ்டிக்க வாயின என்னுமிடம் சொல்லவேணுமோ? (௫௬)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பொருளையறித்து அதுஷ்டிக்க விரும்புவதே
உஜ்ஜீவநோபாய மெனல்.

உய்யவினைவுடைபீர் உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன் *
வையதகுமுன்னம்வாயமொழிந்த —* சேபயகலை
யாம் வசனபூஷணத்தினுழ்போருள் * கற்றதனைக்
காம்கிலையில் நில்லமுறிந்து.

(௫௭)

*** சிறந்து நீர்த்தமென்று அவநிரித்தால் அதற்குப் பலரும் வியாக்கியாணங்கள் இயற்றி யும்பவது இயல்பு; ஆகவே இந்த ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்ய சாஸ்தாநதிற்கும் பலபல வியாக் கியானங்கள் அமைந்தன. இம்; அவற்றையெல்லாம் அதிகரிக்க வேண்டியது; ஆனால் அவை வத் தம்பத்தைய ஸாராரிதத்துக்களால் நிமச்சிய நிமணையாக இருக்கவேண்டும்; அப்படியப்பட்ட வியாக் கியானங்கள் எதற்கு அவதரித்தாலும் அவற்றையெல்லாம் அகாலையானறி அதிகரிக்கவேண்டி மென்று அன்மதாநிகளை கோக்கி அருளிச் செய்தபடி மத்யஸது: என்னும் வடசொல் 'மததி யததர்' எனத் திரிந்தது. அகாலைய யற்றவர்களால் என்று தாற்பரியம். (இச)

ஸ்ரீவசநபூஷணத்தின் பரமபோக்யதைையை வியந்து கூறுதல்

சீர்வசநபூஷணத்தின் செம்பொருளை * சிந்தைதன்னால்
தேர்வாமாம் வாயகொண்டுசெப் ிவாமம் ---* ஸ்ரீயாகாள்
என்றனக்குறையும் இனிதாக சிந்தைதயோ *
உத்தமக் கேவலின்பமுளதாம்.

(இக)

ஸ்ரீயாகாள்	நுண்ணீர்வர்களை!	காதும் இனித ஆகக் கள் தது குயோ உதமக்கு ஏவ இன்பம் உளது ஆம்	* அப் பொழுததததப் பொழுதெனனா ரக முகமெனனவாம படி புள்ளது; சிவ ஆனாதம்! உவக்குக்கு எப்படிப் பட் டகூனத்தமாயிருக்கெ ற்பதா!
சீர்வசநபூஷணத்தின்	ஸ்ரீவசநபூஷண ததின வை		
செம்பொருளை	செவலிய பொருள்களை		
சிந்தை தன்னால் தேறி	செந்தனை ஆராய்க்க உம ஆம்		
வாய்கொண்டு செபயி	வாயினால் எடுத்துக்காகி உம் ஆம்		
என் தனக்கு	எனக்கு		

*** மாமுனிகள் தமது ஸகசயாது ஸத்தான ஸ்வபாவத்தினால் இது அருளிக் செய்கிறார்; அப்பற்றினால் எனக்கே ஸ்ரீவசநபூஷண ததங்களின் இயரிமை பரிச்சேதிக்கப் போகெதிலினை யே! மதார்பார்த்துரர்களாயுள்ளவர்கள இதை போக்பதையில எயவகெததான் கடுபட்டிருப்பர்க ளோ! என்றாராயிற்று. முகலடியில் 'செழும் பொருளை' என்றிருந்தவது அசுததாடம்; வெண்டிண்பிறழும்; 'செம்பொருளை' என்றே துதுக. (இக)

இது முதல் பதினொரு பாசுரங்கள் ஸ்ரீவசநபூஷணர்த்தங்களில் முக்கியமானவற்றை விளக்குவன.

தன்குறவின் தாளிகைகள் தன்னில் அன்பொன்றில்லாதார் *
அன்புதன்பாலசெப்தாறு மம்மையகோன் ---* இன்பயித
லின்னாடு தானளிக்க வேண்டியான * ஆதலால்
நண்ணுறவர்கள் திருநாடு.

(இச)

அவ்வையகோன்	திருமனை கொழுகள்.	தாள் விண் நாடு அளிக்க வெண்டி இரான் ஆவால் அவர்கள் திரு நாடு கண்ணுர்	{ ஆசார்யநிவட்டர்களை யே ஆசாரிகருடிலவகினனா ன தான் { (அனனவர்களுக்குப்) பர மபரிம கொடுக்க விரு த்பாண; ஆகவே { ஆசாயபகடியதறவர்கள் அகருவதம் புகழிட டார்கள்.
தன குறவின் தாள	ஸவாகாய பாநாவித		
இன்களை தயாளில	கங்களில		
அன்பு ஒன்று ஸ்ரீ ஸ வ	சி நி து பக்தியுமில்லாத வர்கள்		
தார்			
தன பால் அன்பு செப்	தன்னிஷ்டயத்தின் எவ்வள வு பகதி கொடுத்தது வம்		

*** பூதீவசகபூஷணர் தமங்களின் பரம்பேரகயனதையைக் கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்தாபித்த ப்ரஸங்கத்திலே, பூதீவசகபூஷணர்தின் உபேசனை சில ஆததவிசேஷமாகினை வெளியிட்டருளத் திருவுள்ளம் பற்று இப்பச்சம் முத்தவாக உபகரயிக்கிறார். பூதீவசகபூஷணத்தில் "ஸவதந்தரண உபாபமாதத் தான் பத்தினபேர்திறே இப்பவககந்தாணுளளது" என்கிற நூலின் முதலாக "சக்சுரணைப் பற்றுணை அகையப்பிடித்துக் கர்பலகந்தாராந்தமோபாதி; ஆசார்யனைப் பற்றுணை கரையப்பிடித்துக் கர்பலகந்தாராந்தமோபாதி" என்கிற நூலின் கடுவாக, "இது ப்ரதமம் ஸ்வர பந்தைப் புலலவிதமாக்கும், பின்பு புஷ்டிதமாக்கும், அந்தரம் பலப்பக்தமாக்கும்" எனப்பதீருக ஆசார்யவிக்ஷையே சாசமோபாயமென்று மிக அறிபுருமாக அருளிச் செய்யப்பட்டிருந்தலால் அயமாததவிசேஷம் இவரு நிருபிசகப்படுகிறது. "தாமரைபை அலர்ந்தந்திடங் ஆதிதபை தானே தீவரப்பிரித்தால் அதனை உலர்ந்தமோபேரலே ஸவருபிசகவதனைப்பண்ணு மீச்சவன் தானே ஆசார்யவையாகத் குணந்தால் அதனை வாட்பண்ணுக. இதனை யொழிய பகலத் தையக்தம் துர்லபம்." என்கிற பூதீவசகபூஷணவிய்யகரிக்ஷி இங்கே அதுஸர்தேயம்.

அம்புயை - அம்புயத்திலே [தாமரைவிலே] பிறகத பிராடடி என்றபடி. பத்மம், கமலம் என்கிற திருநாமகளைப் போதுமிது. (கஉ)

ஸுனமணுட்டானிலை உன்றகவேபுண்டய
ஸுன "குருவையடைந்தக்கால் --" மாநிலத்தீர்
தேனர்கமலத் திருமாமகள்கொழுகன் *
தானேவைகுத்தம் தரும்.

(கக)

மா திவதநர்	இவிலைவுகத்தகர்களின்	தேன் ஆர் கமலம் திரு மா மகன் கொழுகன்	தேனகிரந்திய தாமரை மலரிவெதானநிய பூதீ மயூரவகந்திக்கு உலர்ந்த பத்மம் ஸாவேசவரன் தானுக்கே உகந்த பூதீவைகுண்டத்தை உப கரித்தருளவன்.
ஸுனமணுட்டானை	இவ்வளவும் அனுசுடா னமுமாகிதவரணமும்		
இவை	குறைபற நிரப்பப்பெற்ற		
சந்த ஆர் உடையன்	ஆசாரியரை		
ஆர்	ஆசாரியரை		
குருவைய	குசலித்தாய்		
அடைததரால்	(அப்படிப்பட்ட வதகார பலமகாரண ஸுன்ன வர்களுக்கும்)	தானே	
		வைகுந்தம் தரும்	

*** ஆசார்யபக்தி * அவசியமென்றது கீழ்ப்பாட்டில்; இவ்வாறுகட்டாணம்பககணுன ஆசார்யனைப் பணிந்தாணநியப் பேறு பெற முடியுதெனவிறது இப்பாட்டில். ஆழவாரகன் தமது திவநியப்பிசபத்தவகளில் "வண்ணகனோ வயமின் * என்றும், * அந்நிறைவகடகாரால் * என்றும் பலகாரும் பகநிகளே விளிப்பகன்; ஆசார்யாகணியே பகநிகளாகக் கூறுவர்கன்; * உபாப்யாமேவ பகஷாப்பரம் ஆகாசே பகஷிணம் கதி; தனதவ றுணாகரம்பயாம் ப்ளப்பதே புருஷோத்தம; * எனது, பகநிகளுக்கு இரண்டு சிறகுருகரும குறைபற இருக்காலன்றி உபர் கதி அமபனிக்மோடாடாபிபேரல், ஆசார்யர்களுக்கும் தானமும அனுபாணமுமாகிற இரண்டு பகஷங்களுபிருகதானநி உபாகதி கோடுதென்று காலதகக்கள கூறுக. "கோப்பாணைப் பகநிகளாககி இவ்வாணகர்மங்களைச் சிறகென்று" எனது ஆசார்யத்த்ருதபலகததிகும் காண்க.

இவரு "தேனர்கமலத் திருமாமகன் கொழுகன்" எனது ஸாபிபாயம்; பிராடடியின் புருஷகாரத்தானே மோகஷமணிக்மலலகனேன ரிபெருகான; ஆதீதம் கதரகார்ப்களை ஆசர் வியாதகர்குப் பிராடடியின் புருஷகாரமும் பகிக்மோடாது எனது கட்டடிஸபடி. ஆசார்ய ஆசர்

யணமிருந்தால் பிராட்டியின் புருஷராசபுறமின்றி வையமாகிலே யிடு தந்தருள்வென்று
கூட்டற "நானே அவருக்கும தருள்" என்றுத. (கக)

உய்யகிணவுண்டாகில் உங்குருக்கள் தம்பத்தே
வையம் * அன்புதன்னையிந்தமாகிலுத்தீர் — * மெய்யுறைக்கேன்
பையரவில்மாயன் பரம்பதமுங்களுக்காம் *
வைவிலல்கு ரெல்லிக் கணி. (கஉ)

இந்த மா நிலத்திர்	இவ்விலவுவந்தவர்களே!	உய் உரைக்கேன்	{ உன்னபுகுதனென்றேன் (கேண்டின)
உய்யகிணவு உண்டாகில்	{ உதவின்ககமென்று மென கிதவிருபம் உங்களுக் கு உன்னதாகில்	வைய அரவில் மாயன்	{ சேகரையனானவர்கேள் காணாடையதான்பரம
அன்பு தனனை	பகலியை	பரம்பதம்	{ பதமானது
உங்குருக்களதம்பத்தே	{ உமது ஆசாரியர்வணின திருவடி வயிலேயே	உவகுருக்கு	{ உவகளுங்கு
வையம்	செய்துத்தவன;	கை இவனது மெல்லி	{ உதவாமல்க மென்னவா ப்படி விரிதாரும்.

(அதனால் கேடும் பகனை)

* * * ஆசார்ய பக்தர்களுக்குப் பரம்பதமானது அவையிரு கெல்லிககணியாரமென்றது பரம
பதவிபாகக்கிளையெல்லாம் இவ்விலகிணையே ஸாஸ்தாத்தரிக்கப் பெறலாமென்றபடி * பொன்னுல
காலீசேர புவணி முழுதானீசேர * என னும்படி பிறாக்கும் வழங்குதற்கு உரித்தாமபடி விதேவ
மாகும் என்ற கருத்தும் உயந்துணரத்தக்கது. (கஉ)

ஆசாரியன் செய்த உபகாசமானவது *
தூயதாக கெஞ்சதன்னில் தோன்றாமெல் — * தேசாந்
நத்திலிடுக்க மனந்தான்பொருத்தமாட்டாது *
இருத்தலின்பேதரியோம்மாம் (கக)

ஆசாரியன் செய்த	ஆசார்யன் பண்ணின	மனம் தான் பெருகா	{ கெஞ்சஇசையகில்வாது;
உபகாசம் ஆன அது	யிழைப்பாரானது	மாட்டாது	{ இவனே தந்தவயிருக்
தாய்த ஆ	சுதமக	இவரி	{ தம்
கெஞ்ச தன்னில் தோன்	{ கெஞ்சில் பெருமா னன் (பிறகு)	திருத்தல்	{ ஆசாரியனைப்பிரிகதிருத்
றம வல	{ (ஆசாரியனைப் பிரிகது)	வது	{ தறகு
தேசந்தாததில் இருக்க	{ மேலெரு தேசத்திய வகரிக்க	காம் அறியோம்	{ வானந்தை காம் அறியமாட்டோம்.

* * * இரும்பைப் பொன்னுக்குமாபோல ஆசாரியன் செய்குமதேறாபகாசம் செய்யுண்டவ
கெஞ்சில நன்னுதர தோன்றுமகில * வாதவல்லம் ஆசார்யனைவிடியே * என்று அந்யவஸாயன்
கொண்டு ஒரு கொடிப் பொழுதும் விட்டுப் பிரியாமலிருக்க வேண்டியதாகுமதனை; ஆயினும்
பிரிக்கிருப்பார் கிலைநுண்டாகில அவரிருப்புக்கு தேறது இன்னதெனற காம் அறியோம் என்கி
றா. 'பரபலபரமே தேறது' என்று வெடடிதாகச் சொல்லககி 'வது யாம் அறியோம்'
என்கிறார். தேறது என்னும் கூடசொல் ஏதுவெனத திரிந்தது. (கக)

தன்னுரியனுக்குத் தூண்டிமைசெய்வது * அவன்
இக்காதேன்னிலிருக்கும்நான் — * அந்நே
ரறிஞமதிலானையின்றி ஆசாரியனைப்
பிரித்திருப்பாரார், மனமேபக. (கஉ)

தன் ஆரியனுக்கு	ஸ்வாசார்யனுக்கு		
தான் அமுலம் செய்வது	செஷபூதைய தான் வைக்கரியம் பண்ணுவதானது	அதில் ஆசை இன்றி	அந்த ஆசார்ய ஸ்வகாரியதன் குளி விலகாமல்
அவன் இராதி தன்னின் இருக்கும் நாள்	அவ்வாறியின் இவ்விழுவியில் எழுந்தருளியிருக்கும் நாள்	ஆசாரியனை பிரித்து இருப்பா ஆர்	ஆசாரியனைப் பிரித்து பிரித்தோசரிடத்தில் வலிப்பாரு முன்கொ? கொஞ்சே சொல்லு.
அ கோர் அறிந்தும்	அந்த கொத்தனை அறிந்தாவதும்	மனமே பிபச	

*** ஆசார்யன் பக்கத்தில் அறிந்தவர்களை கேட்டுமுள்ளே அவர்களுக்குக் கைக்கரியம் பண்ணவேண்டும்; அந்ததம் கேட்டுற தலைக்கட்டினவாதே வேறிடம் சென்று எங்கேயும் வரமுலாம் என்று நினைப்பது தகுதியுடையது; ஆசார்யன் இவ்விழுவியில் எழுந்தருளியிருக்கும்நாளும் அது தினமும் கைக்கரியம் செய்கே ஸ்தனாநபெதவேணுமென்கிற சாய்தார்ததம் இவ்நூல் வெளிவிடப்பட்டதாயிற்று.

(கச)

ஆசாரியன் சிச்ச னுருயினைப்பெணுமவன் *
தேசாரும் சிச்சனைவன் சீவடிவை —* ஆசையுடன்
கோக்துமவனென்றும் நண்ணறிவைக் கேட்டுவைத்தும் *
ஆர்க்துமக்கோ நிர்வைகயரிதாம்.

(கக)

ஆசாரியன்	ஆசார்யனாவா	ஆசையுடன் கோக்கு	முத்தியோடு பேணக் கடவான்;
சிச்சன் ஆர் உயினா	செஷபூதைய ஆசார்யருபததை கோக்கியிருக்கக்கூடவன்.	வன்னும் தன் அறிவை	எவ்வாறு இத்தகையமான விசேஷமாகத்ததை
பேணுமவன்	செஷபூதையோடு மாறித் தேஜஸ்வம் பொருந்தவ செஷபூதனை	கேட்டு வைத்தும்	(ஸ்ரீகங்காபுரத்திலுள்ளி கோர் கேட்டுக்குந்தா நூல்கட
தேச ஆரும் சிச்சன்	அவ்வாசார்யருடைய திவ்யமங்கள விக்கததை	அ கோர் நிர்வைக	அவையுறியில் சிஷ்கட யோடிருத்தவ
அவன் கோர் உடிவை		ஆர்க்தும் அரிது ஆம்	எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அருமைப்பட்டவருக்கும் [வரிதந்து.]

*** ஸ்ரீவசகபூஷணத்தில் மூன்றாம் பிரகாசனத்தில்—“ஆசார்யன் சிஷ்யனுடைய ஸவருபததைப் பேணக் கடவான்; சிஷ்யன் ஆசார்யனுடைய தேஜாததைப் பேணக்கடவான். இரண்டும் இருவர்களுட ஸவருபமுமாய் பதவத் கைக்கரிய முமாயிருக்கும். ஆசார்யனுக்கு தேஜாததனை ஸவருபமுமாய்; சிஷ்யனுக்கு ஆதமகாஷணம் ஸவருபமுமாய்” இவ்வாறியாக அருளிச் செயல்பட்டனான ஸ்ரீ இண்குதங்கள் நம்கே அருமைகரிதயம். இவ்வாற்தத விசேஷவகளைக் கேட்கவும் கேட்கிக்கவும் அதிகாரிகள் உள்ளேயன்றி அனுபவிகவல்லவாரொருவருமிலையே பென்று அருமை உறினாயிற்று.

(கங)

பின்பழகாரம்பெருமாள்சீயர் * பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவலற்று பிக்கவானசயினால் —* நம்பின்கை
கானவடிமைகள்செட யக்கிடுவைய கன்னெஞ்சே *
ஊமைறவேப்பொழுதுமேள்.

(கக)

கடு சொன்னவரை

{ இடைவே சொல்லப்பட்ட
ட ஆஸ்திரகாசகர

நானும் தொடர்

{ எப்போதும் அதுவந்திப்
பாபக.

*** ஸ்ரீ வசகபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகாசனத்தில் “அந்நுணு விஷயப்பாவனன் கேவலகாஸ்திகனைப்போலே; நஞ்சாகமான விஷயப்பாவனன் ஆஸ்திகநாஸ்திகனைப்போலே” இய்யாதிபாக அருளிச் செய்தது இவர்கே அதுஸாநீத்யம். சாஸ்தாததில ப்ராமாண்ய புத்தி விவ்லாமல் நானதோன்றியாகச் செய்து திரிதிறவன் வெறும் காலநிகனைப்படுவன். சாஸ்தா சங்கரன் ப்ராமாணமாக இவ்வாறு ஆஸ்திகனைன்று சொல்லத்தக்கவனாயும், அந்த சாஸ்தாவதம் பிலாடங்காமல் தோன்றினபடியே செய்து திரிவதுபற்றி நானதிகனைப்படுபுமிரு பாவன் ஆஸ்திக நாஸ்திகனைப்படுவன். ஆஸ்திகாகனே கமவது அதுவாதகரீவாசனை ஸந்தாவிற்று. (௧௮)

ஸித்ஸிங்க மஹிமை கூறுதல்.

நல்லமணமுள்ளதொன்றை கண்ணியிருப்பதற்கு *

நல்லமணமுண்டாம்கலமதுபோல் — “நல்ல

குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேர்த்திகொண்டு.

(௧௯)

கலை மணம் உள்ளது	{	செல்ல வானவையுடைய	{	நல்ல குணம் உடையோர்	{	எ. தருணசாலிகனை
ஒன்றை		தொரு வஸ்துவை		நான்குடன்		ஸ்தமவாஸம் பண்ணி விரு
கண்ணி இருப்பதற்கு		அணைநிறுத்திப் பொரு		கூடி இருப்பார்க்கு		கருமவாஸத்தரு
கலை மணம் உடையதும்	{	ஒருக் கல	{	சேர்த்தி கொண்டு	{	அத ஸம்பந்த வஸ்பவத்
		(வண்ணாகவததாவே)				வருவ
		கலை பரிமாணமுண்டா		அதவே குணம் ஆம்		அந்த கருணமே வினாந
கலம் அது போல்		குணமென்ற க வராய்		படி		திரும்.

*** ஸ்ரீ வசகபூஷணத்தில் இரண்டாம் பிரகாசனத்தின் முடிவில் ப்ரபகவிகாசனபவைய நொரு அழகாக அருளிச்செய்துயருகிடத்தது “அதுகூலாஸ்துவாஸமும் ப்ரதிகூலாஸ்துவாஸ நிக ருத்தியும் ஸதாசாஸ்யப்ரணாதநாதேய வாதநிக்ருபடி. பண்ணிக்கொண்டு ப்ரகாக்ரவன” எனறருளிச் செய்திருப்பதைத் திருவுள்ளம் பதறி இப்பாடலும் மேலிற்பாடலும் அருளிச் செய் வப்படுகின்றன. ஐஞ்சாறுஷ்டாஸனகளை வனாககவல்ல அதுகூலாஸ ஸததுக்களை ஒரு கொடிப்பொழுதும விட்டுப்பிரியாமலும், ஸயநுபந்தகக் கொடுக்கவல்ல பிரதிகூலாஸ அஸததுக்க ளைச் கண்ணெடுத்துப் ப்ரகாமதும வந்திக்கவேணுமென்றே ஸ்ரீ வசகபூஷண திவ்யகாஸ்தா வியமனத்தாந வெளிவிட்டருளுகிறபடி.

“நயமது போல்” “கலமது போல்” என்பன பாட பேதங்கள்.

(௨௦)

அஸித்ஸிஹவாஸத்தின் வர்ஜநீயதைதையக்காட்டுதல்.

தீவகத்தமுள்ளதொன்றைச் சேர்கதிருபு தொண்டக்து *

தீவகத்தமேறும் திறமதுபோல் — “தீவ

குணமுடையோர்தங்களுடன் கூடியிருப்பார்க்கு *

குணமதுவேயாம் சேறிவகொண்டு.

(௨௦)

தீவ கத்தம் உள்ளது	{	கெட்ட கத்தமுடைய	{	தீவரது இருப்பத ஒன்	{	அணைநிறுத்தும் தான
ஒன்றை		தான பொரு வஸ்து		தான		வொரு பொருளுக்கு
		கலை				

நிய கந்தம் ஏதம் திரம் அது போல்	வெட்டி காத்தம் பற்றுகிற தென்சிற கியாயப்படி க்கு	செதிவு கொண்டு அதுவே குணம் ஆம்	அந்தச் சேர்க்கையினால் அந்தத் திய கு ண மே விளைந்திடும்.
நிய குணம் உகையோர் தகையோர் உகி இருப்பாரோ	தஷ்டஸதவாஸம் முகட வர்களுக்கும்		

..... ஆதலால் தஷ்டஸதவாஸம் வர்ஜனம் என்று சேஷபூரணமாகக் கடவது. இப்படி
யே தீழ்ப்பாட்டிலும் ஸதஸதவாஸமே கர்த்தவ்ய மென்பதாய்ப் பூரித்துக் கொள்வது. (எ0)

பூர்வசநபூஷண தூர்வகர்களின் புன்மை கூறுதல்

முன்னோர்மொழிந்த முறைதப்பாமல்கேட்டு *
பின்னோர்க்குதாமதனைப் பேசாதே — * தம்நெஞ்சில்
தோற்றினதேசொல்லி யிதுகத்தவுபதேசவர
வாற்றதென்பர் * முர்க்கராவார். (எக)

முன்னோர் மொழிந்த	இரு வர் க ள் அருளிச் செய்தவற்றை	தோற்றினதே சொல்லி	தோற்றின தாக்தோன்றி ய ர் த த ல் க ளை யே சொல்லி
முறை தப்பாமல் கேட்டு	முறை கமுலாமே ஸ தா சா ர்யவண்ணி தானத் தில் கேட்டுணர்ந்து	இது	* இந்த அர்த்தமே சத்த ஸம்பந்தாய உபதே சபரம்பணாயாய் வர று த் த து * என்று பொய்யும் சொத்தும் வாகளை
பின் துத்த	பின்பு அமை அப்படியே மனனம் பண்ணி	சத்த உபதேச வாயு ஆந் தது என்பர்	முர்க்கர் ஆவார்.
தாம் அதனை பேசாதே	தாமதன் அதை அப்படி யே பேசவேண்டியது பாபத்தையிருக்க அந் னைப் பேசாமல்		
தம் நெஞ்சில்	தமது உள்ளத்திலே		

..... வாயாமகோசமான மந்திமை வாய்க்கத் பூர்வசநபூஷண திவ்ய சாஸநாத்நிலைப் பாரதி
பத்தி வறுநிக்கப் பார்த்தமாயிருக்க, அது செய்யாததோடு இந்த சாஸநாத்நந்தங்களை தூஷிப்பா
ரும் சிலர் உண்டாயிருந்தார்கள். அவர்கள் முன்னோர்மொழிந்த முறை தப்பாமல் கேட்டவர்
களல்லர்; முன்னோர் மொழிந்த முறைப்படியே பேசவேண்டுமென்கிற விதம் கொண்டவர்களு
மல்லர். எதைநியதும் தாக்தோன்றியாகச் சொல்லுவார்கள். அங்கனம் சொல்லுவதோடு கிண
மல் தாம் ஸதாசார்ய பரம்பணாயாகக் கேட்டுப் பேசுவதாகவே பொய்சொல்லி உலகை வஞ்சிக்க
வும் வல்லவர்கள்; அவர்கள் ஸதாசார்யர்களை முர்க்கசென்று கடலாமல் தூஷிக்கவும் வல்லர்; அப்
படிப்பட்டவர்களையே முர்க்கர்மனென்று விட்டுத் தொலைக்க வேண்டிய தொழிய அவர்கள் து பேசு
கக்கனாகிய மறுப்புரைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் கமசிலில் என்று இப்பாட்டி
னால் தெளியவருகிச் செய்தாறாயிற்று.

முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல் கேட்டுச் சொல்லுகிறவர்களை “ந்ருட பூர்வக்குதோ
முர்க்கு” என்று தூஷித்தால் அது ஏற்றகுமோ? பூர்வேப்ப: ந்ருதம்—பூர்வக்குதம்; ந்ருடம் பூர்வக்
குதம் வய்ய ஸ:—ந்ருடபூர்வக்குத:—முன்னோரிடம் கேட்டஸதயே, கிடமாக வைத்துக்கொள்ளு
கிறவன் முர்க்கன் என்று அன்றாடிகே அபுத்தமாகச்சொல்லி தூஷித்தார் கிலர்; அக்கோ!
பூருவர்க்கிடத்தில் ந்ருதமானதை ந்ருடமாக வைத்துக்கொள்பவர் முர்க்ககல்லர்; பூருவர்
க்கிடத்தில் ஒன்றும்கொளாமல் தாக்தோன்றியாகச் சொல்லியிட்டு உலகை வஞ்சிப்பவரே முர்க்கர்
என்று மிகவும் புத்தமாகவும் ஸாசமாகவும் அருளிச் செய்தாறாயிற்று. (எக)

உபதேச நிகமனம்

பூருவசாரியர்கள் போதமனுட்டானங்கள் *
உதவார் வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர்—தேறி *
இருள்தருமாளுலத்தே யின்பமுற்றவாமும் *
தேருள்தருமா தேசிகனைச் சொந்து.

(எஉ)

(அஃமநியன்னை)

பூருவசாரியர்கள்	{ பூர்வசாரியர்களினு உடய	தேருள் தரும்	{ கல்லினை உபசரித்த ருளவல்ல
போதம் அனுட்டானங் கள்	{ இவ்வாறுகூட்டானங்களை உடய	மா தேசிகனை செர்ந்து	{ கெற்ற ஆசாரியரை அடிபணித்த
உதவார்	{ எடுத்தச் சொல்லுகின்ற உதவார்கயினுடைய	இருள்தருமா ளுலத்தே	{ இவ்விருள்தருமா ளுலத் திலே
வார்த்தைகளைக்கொண்டு நீர் தேறி	{ பூரிவருக்திகளினைய் கீத்கள் தெளிவுபெற்று	இன்பம் உற்று வாரும்	{ ஆனந்தநீர்ப்பார்க்கைய் வாழ்க்கை.

* * * கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்ன முரக்கர்களையும் அப்படிப்பட்டவர்களையுமும் கவடிகளை
யும் ஒரு பொருளாக மதியாமல், மட்டுமடைய பூருவசாரியர்களுளிக்கெய்த அச்சந்த கிரகமும்
கவியும் அவர்களுது அனுட்டானங்களையும் எடுத்துரைக்கும் மதாரியர்களின் திருவாக்குக்
களையே நிதியாகக்கொண்டு ஒருவலம்முமின்றிக்கே ஸதாசாரியரை ஆசரித்து வாழப்பெறின்
அவர்களுக்கு இந்நிலம் இருள்தருமாளுலமாகத் தோற்றது; * கலமத்தமிழ்ல்தோர் நாடாகவே
தோற்றம்; * இத்திரவேகமரமுச்சுவை பெற்றினும் வேண்டேன் என்று பசமபதத்தையும்
வெதுத்து இவ்வுலகத்திலேயே ஆனந்தமவமாக கெடுகாள் வாழப்பெறலா முன்றலாது. (எஉ)

பயனுரைத்துத்தலைக்கட்டுதல்.

இந்தவுபதேசத்தினமால்தன்னை *
சிறந்ததனிவாரும் சிந்திப்பவர் —* எந்தை
எதிராசரின்னருளுக் கென்றுமிலக்காதி *
சதிராக வாழ்ந்திலேந்தம்.

(எஉ)

இந்த உபதேசத்தின் கால தன்னை	{ உபதேசத்தின் மாலைய யென்றுகிறதப்பிரபக் தனை	எந்தை எதிராசர்	{ கவாயி பெய்பெருமானு ருடைய
காரும்	{ அதுதன்மும்	இன் அருளுக்கு என்றும் இவ்ரு ஆக	{ பாமகிருணபக்கு என்னாரும் பாததிரமாவ
கிந்தை தனில்	{ உன்னத்தினுள்ளே	சதிர ஆச	{ ஒரு குறைபுமின்றிக்கே செல்லம் பெரிய
கெதிப்பார் தாம்	{ கிந்தனை செய்புமடர்கள்	வாழ்ந்திலே	{ வாழப்பெறுவர்கள்.

* * * எம்பெருமானார் திருமுள்ளத்திற்கு உடப்பான விஷயங்களையே கொடுத்து இயற்றி
யுள்ள இத்தச் சொல்லமாலையச் சிந்தையிலே அணிந்து கொள்ளுமவர்களுக்கு எம்பெருமானா
ருடைய பாமகிருணபையே பேருருமென்று பவனருளிக்கெய்து தலைக்கட்டினாரிந்து.

எம்பெருமானார் எழுபத்திருவரு ஸிம்ஹாஸனாநிபதினை நியமித்தருளினவராதலால்
அந்தக்கணக்கிலே, எழுபத்திருவரு பாசாமக இத்திவ்வியப் பிரபத்தத்தை இயற்றியருள
வேனுமென்று மணவாளமா முனிவன் திருவுள்ளம்பற்றியிருந்தாராம்; அப்போதுமா முனிவனையே
தெய்வமாகக்கொண்ட வெராமுதலாசாரியர் “மன்னுயிர்காளின்கே மணவாளமா முனிவன்” என்கிற
பாசாத்நைதப்பணித்து இத்தப்பாசாரம் உபதேசத்தினமாலையோடு சேர்க்கிற அதுகாந்திக்கப்படு
மாது அருள்புரியவேனுமென்று பெரியபெருமான் திருவடிக்கிலே வணங்கியழிப்பட்டுப் பிரார்த்

பின்பழகாரம் பெருமான் } பின்பழகியபெருமான்மே
செயர் } செல்பவர்
பெரும் திவத்திலும் } பரமபத வாழ்த்தவையிலும்
அன்பு அது அறிவு } விருப்பநின்றதிகே
மிக்க ஆணையினால் } பரமபத்தியோடு
(எவ்வாசாய்ந்தான்) கம்பின்
கம்பின்னாக்கு ஆன அடி } னாக்கு அனுபவமனை
வைகள் செய் } னை உம் உரியவர்களைச்
செய்யப்பெற்ற

அ சிவனைய } அந்த சிவனையைய
கல் கொஞ்சே } கல்வனமே!
கவனம் அது } குணத்தொன்று மின் வி
[பரிபூர்த்தியாக] }
எப்பொழுதும் ஓர் } அவ்வாறதும் சிவனைத்
செய்வாயாக.

*** கம்பின்னா திருவடிவளில் ஆசரித்த வாழ்த்தவர்கள் பலர் இருந்தாறும். பின்பழகிய பெருமான் ஸ்ரீயர் என்னும் சிவயர்க்கு இருந்த ஆசாரப்பேரமம் ஒப்புயர்வற்றது; கம்பின்னா திருவடிவளிலே நித்யமாகக்கூறியம் செய்யப் பெற்றவனுமென்றே இவர் சில ஓளவுதற்கினை ஸ்ரீயர் ரித்துத் திருமேனியைப் போஷிக்க விருப்பம்செய்திருந்தவர் என்பது அவரவ தாயில் விசயம். இவரைப்போல் கம்பால் இருக்கமுடியாமற்போனும் இவருடைய சிவனையச் சிவனைச் செய்ய வாவது பெற்றால் அதுவே காம் உஜ்ஜிவிக்குப் போதுமான தென்று காட்டினாசரிந்து. (கக)

ஆசாரியர்க ளனைவருமுன்னாசரித்த *
ஆசாரந்தன்னை யறியாதார் —* பேசுகின்ற
வார்த்தைகளைக்கேட்டு மருளாதே * பூருவர்கள்
சீர்த்தவிலைதன்னை நெஞ்சே சேர்.

(கஎ)

முன் ஆசாரியர்கள் அனைவரும் ஆசரித்த ஆசாரம் தன்னை அறியாதார் பேசுகின்ற	{ பூருவாசாரியர் களெல்லா ரும் அனுட்டித்துப் போக்த அனுட்டானந்தை அறியப்பெருதவர்கள் கண்டபடிசொல்லுகின்ற	வார்த்தைகளை கேட்டு மருளாதே பூருவர்கள் சீர்த்த விலை தன்னை நெஞ்சே சேர்	பேசுக்கின்றக்கேட்டு மனம் திரியாமல் முன்னோருடைய சிறிய சிவனையையே { மனமே! அனுவர்த்திக் கப்பார்.
---	---	--	---

*** புதுகவத்துவம் கொண்டாடுஞ் சிலர் புதிது புதிதாகச் சில கடந்ததைகளைக் கைப் பற்றி 'இதைச் செய்யவேணும், இதை அனுட்டிக்க வேணும்' என்றிப்படி பேசவும் திருத்தவும் புறப்படுவார்கள்; கம்புடைய பூருவாசாரியர்களின் அனுட்டான முறைமைகளைத் தெரிந்து கொள் ளாதாருடைய அந்தப் பேசுக்களினால் மனம் திரியாமல் * செய்யாதனை செய்யோம் * என்றும் * மேலியல் செய்வனகள் * என்றும் ஆண்டாருளிக் செய்தவடியே பூர்வாறுட்டாக வரணியி லேயே வர்த்தித்தல் வேண்டுமென்று நியமித்தாசரிந்து. (கஉ)

காத்திகரும்கற்கையின் கன்னெறிசேரத்திகும் *
ஆத்திகாத்திகருமாவிலரை —* ஓர்த்தநெஞ்சே
முன்னவரும்பின்னவரும் ஸர்க்கரெனலிட்டு * நடுச்
சொன்னவரை னாளும்தொடர்.

(கஅ)

காத்திகரும் கல் கையின் கல் கொதி சேர் ஆத்திகரும் ஆத்திகாத்திகரும் கும் இவரை	{ கால்திகர்களும் உயர்ந்த கால்திகர்களின் என் கால்கள்தி வே படித்தஆத்திகர்களும் ஆத்திகாள், திகர்களும் { ஆய் இம்முன்று வரும் பிளவையும்	ஓர்த்த நெஞ்சே முன்னவரும் பின்ன கும் முக்கர் மன விட்டு	ஆசாய்த்துளர்த்த மனமே! { முதலில் சொல்லப்பட்ட கால்திகர்களும், பித்தி சொல்லப்பட்ட ஆத் திகர்களும் { திருந்த முடியாத முன் கால்கள் என்று அவர் காமிடத்திலே கை யுற்று
--	--	--	--

திக்க, அப்படியே பகலங்கியமனமாயிற்றென்று பெரியார் பாணிக்கை வேட்டிருக்கை. தூதர பற்றியே ளமுபந்துமுன்று பாட்டளயிலே தலைக்கட்டியுள்ளார் மாமுனிகள். அந்தப்பரசகம் அடுத்தவருவது. (எக)

மன்னுயிர்காளிங்கே மணவாளமாமுனிவன் *
பொன்னடியாரு செங்கமலப் போதுகளை—* உன்னிச்
சிரத்தாலே தீண்டல் அமானவனும் கம்மை *
சரத்தாலே தீண்டல் கடன். (எச)

மன் உயிர்கான் இங்கே	முழுக்காசேதார்களே ! இக்கலத்திலே	சரத்தாலே தீண்டல்	தலைவிராலே ஸ்பர்சிதப்பெற்றுள்
மணவாளமாமுனிகள்	மணவாளமாமுனி உயி ரூடைய	கம்மை	அப்படியிட்ட பச்சியம்
பெண் அடி ஆம்	திருவடிக்காற்ற	அமானவன்	பெற்ற அன்மதாதி களை
செம் கமலம் போதுகளை	செந்தாண்டை மலர்களை (இதனாலே கமக்குத் தரு கமென்று) பிரதிபத்தி பண்ணி	சரத்தாலே தீண்டலும் கடன்	அமானவனென்கிற திங் யபுருஷன் தனது றுகளால் ஸ்பர்சிப்பதும் வியர்த்தமானும்.

*** ஆழ்வாசாசாரியர்களின் பெருமையைப் பேசுவதற்கென்றே பாங்கர அலந்தித்த இந்தப் பாபந்தரத்தினத்திலே ஆசார்ய ஸார்யபொன்மசான் கம்மைவாளமா முனிகளின் பெருமை வைப் பகரும் பாசாரமும் சேர்த்திருக்க வேண்டியது அவசியமாதலாலும், அஃது இதின் இவ்வா திருப்பது பெருவருணைமாரும்மாதலாலும் கடைபித்த மதறகீயர் இப்பாசாரத்தைச் சேர்த்து இப் பிபந்தத்தைப் பூர்த்தி செய்தது மிகப் பொருத்தம்.

இக்கலத்தில் பந்தம் சிங்க முக்திபெறப் போகும் ஜீவாத்மாவுக்கு அங்கே அமானவகாஸ்பர் சம்கேருவதாகவும் அதுவே கிந்திய கிப்திச் செல்வங்களுக்கு முலகந்த மென்றும் காஸ்தாங்கன் கூடும். இக்கலத்தில் மணவாளமாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தம் பெற்றார்க்கு இதனாலே அமா வகாஸ்பர்சத்தினம் மேம்பட்டதாதலால் அங்கே தனித்த அது வேண்டா என்றதாயிற்று. இதனால் மணவாள மாமுனிகளின் ஸ்வபதம் ஒப்புயர்வற்றதென்று விளக்கிற்று. ஆசார்யர்வ பூர்த்தியுள்ளது இவ்வாசாரியர்க்கேவாம்மத்தனை. (எச)

ஆழ்வாரொம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே காணம்.

